

A large, dense group of children, likely students, are shown in a school setting. The children are of various ages and are dressed in typical 1980s-era clothing. The image is a sepia-toned photograph. The text "BOLBRO SKOLE LEVER STADIG..." is overlaid in the upper middle section of the image.

BOLBRO SKOLE LEVER STADIG...

1885 – 1985

JUBILÆUMSSKRIFT

1885 - 1985

REDAKTION:
INGE FRIBORG (ansvarshavende)
POUL BUSK
OVE RUNITZ-LARSEN
KNUD SCHWANER

UDGIVET AF BOLBRO SKOLE
I ANLEDNING AF SKOLENS 100 ÅRS JUBILÆUM

BOLBRO SKOLE 100 ÅR

TIL LYKKE MED JUBILÆET

Det siges, at folkeskolen afspejler udviklingen i samfundet. Bolbro Skole er ingen undtagelse herfra.

Det er få skoler i Odense, der gennem tiden har ført en tilværelse med så mange udfordringer som netop Bolbro Skole.

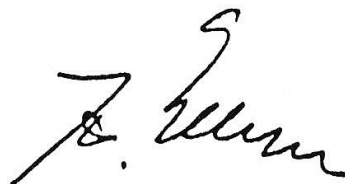
Efterhånden som samfundet har udviklet sig, har Bolbro Skole dog formået at overleve og sætte sit præg på samfundet.

Forklaringen herpå er en aktiv medleven og et sammenhold mellem forældre, elever og lærere – et sammenhold som de senere år har vist sig at bestå sin prøve.

Jeg er ikke i tvivl om, at dette sammenhold vil betyde, at skolen også i fremtiden vil forstå at udnytte de fordele, der er ved en skole, hvor skolestørrelsen appellerer til pædagogisk nytænkning i form af lærer- og fagsamarbejde og muligvis ændret klassestruktur.

Med ønske om, at Bolbro Skole også i fremtiden må virke til gavn for den opvoksende slægt og dermed for kommunen, ønsker jeg til lykke med de 100 år.

Odense, den 1. september 1985

H. Lehm
skoledirektør

AF BOLBRO SKOLES HISTORIE

SÅDAN BEGYNDTE DET

Den ældste optegnelse om Bolbro findes i en årbog fra 1471. Her omtales landsbyen Bullbroe som beliggende ved Årenden, et vandløb, der findes endnu. Det førte dengang vand fra Sanderum mose til Næsbyhoved sø og var ret vandrigt. Nu er søen udtørret, og vandet føres gennem rør til engen ved Snapindskoven, hvor det bliver åbent vandløb, og igen gennem rør til Odense kanal.

Så sent som i 1883 førtes vejen mellem Odense og Middelfart over Årenden ved den nordlige del af Bolbrogade. Her var bygget en primitiv bro af træstammer og svære bjælker. En sådan bro kaldtes en bullbroe, idet en svær bjælke kaldtes en bul eller bol (som i bolværk). Der har altså allerede før 1471 været en sådan bro, og derfra har vi navnet, som pudsigt nok nu og her udtales med betoning af sidste stavelse.

Landsbyen Bolbro strakte sig helt ud til Pårup Kirke, men hørte ikke desto mindre sammen med landsbyen Hunderup til Sct. Knuds landsogn.

Da Frederik den Fjerde i 1721 opførte sine 24 rytterskoler, blev det derfor rytterskolen i Hunderup, Bolbro-børnene kom til at gå i, selv om de havde kortere vej til den i Pårup.

På Fyn opførtes der rytterskoler i Åsum, Hunderup, Hjallese, Brændekilde, Fangel, Bellinge, Sanderum, Brylle, Tommerup, Veringe, Orte, Skalbjerger, Koelbjerg, Hindevad, Pårup, Korup, Ubberrud, Broby, Allesø og Lumby.

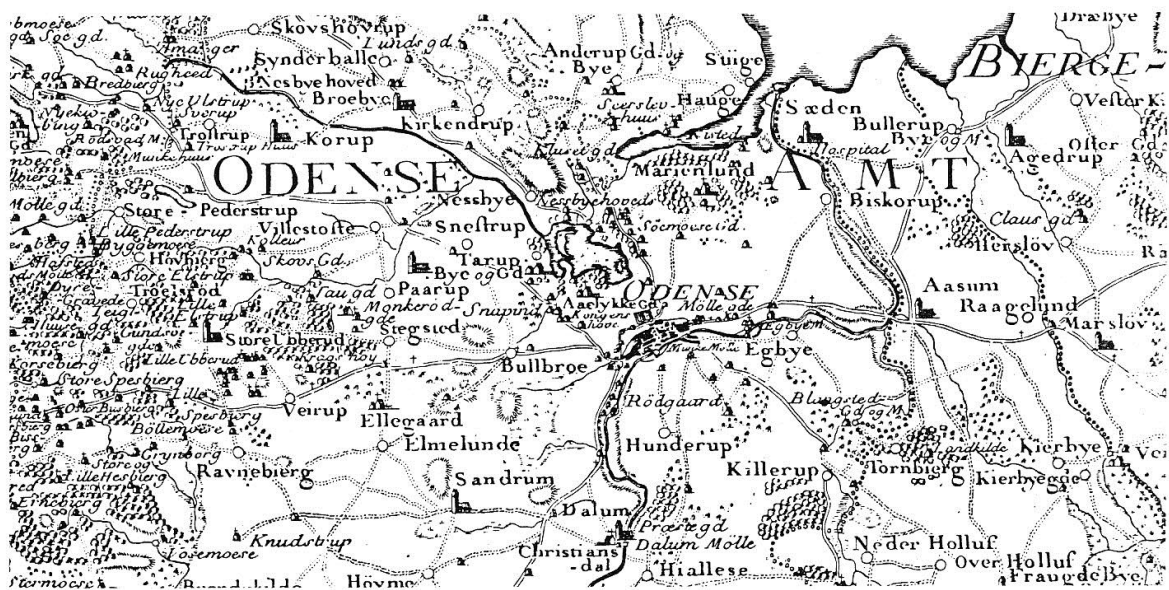
Da der på den tid kun var én bro over Odense Å, nemlig Møgelbroen (Store-bro), i 1844 afløst af Frederiksbroen, har det for mange af børnene betydet en skolevej på 5–8 km.

Undervisningen i rytterskolen fandt sted kl. 8–11 og kl. 14–17, og børnene var delt i en ældste og en yngste klasse. I hver klasse var der både drenge og piger; men de sad adskilt i skolestuen ved to langborde.

Skoleholderen i Hunderup skulle lønnes af Åsum kirke, og hans årlige løn beløb sig til 24 rigsdaler, fri bolig, skattefrihed, græsning til 2 køer, 6 får, nogle svin og nogle gæs samt 24 læs brændsel.

Den første skoleholder ved skolen i Hunderup – og dermed Bolbro-børnenes allerførste lærer – var Hans Pedersen, som i sin ansøgning meddelte, at han »kunne regne både på lang og kort måde, både udi hele og brudne tal, brøker udi sine forandringer.«

Ovenstående er hentet fra en længere artikel, skrevet af forhenværende skoleinspektør Knud Schwaner. Artiklen, som berører mange interessante forhold vedrørende Bolbro-børnenes skolegang i Hunderup, har vi ladet trykke i et begrænset antal eksemplarer, som udleveres til interesserede ved henvendelse på skolen.

POGESKOLEN I BOLBRO

Den 16. september 1882 vedtager distriktsbestyrelsen i Sct. Knuds landsogn at oprette en pogeskole (småbørnsskole) i Bolbro. Antallet af skolesøgende børn er steget stærkt, en del af børnene hører til de yngste årgange, og man finder, at den lange skolevej til Hunderup er for besværlig for børnene. Den nødvendige tilladelse fra skoledirektionen erholdes, og af smed Mads Mortensen lejer man et hus, hvor der kan indrettes en skolestue. Lejen er 145 kr. årlig.

Samtidig søger man ved bekendtgørelse i Fyens Stiftstidende en lærerinde, som i årlig løn skal have 400 kr., 3 favne brænde, fri bolig og skolepenge. Blandt ti ansøgere vælger bestyrelsen frøken Benedicte Dreyer, som tiltræder stillingen den 1. november 1882.

I foråret 1884 bliver det hus, som hidtil har været benyttet til pogeskole, solgt, og da man ikke kan finde et andet egnet lokale, beslutter distriktsbestyrelsen på et møde den 6. maj 1884 at bygge en pogeskole.

Efter at have opnået tilladelse fra Amtsrådet køber man en byggegrund for 625 kr. og går straks i gang med byggeriet, og i begyndelsen af 1885 kan den første egentlige Bolbro skole tages i brug. Den eksisterer stadig, er i dag Rømersvej 10, og har i sine første 100 år altid været beboet af en Bolbro-lærer.

Det havde kostet 4369 kr. 56 øre at bygge den, indbefattet grunden og udgifterne til distriktslægen, der skulle syne den, og det havde været nødvendigt

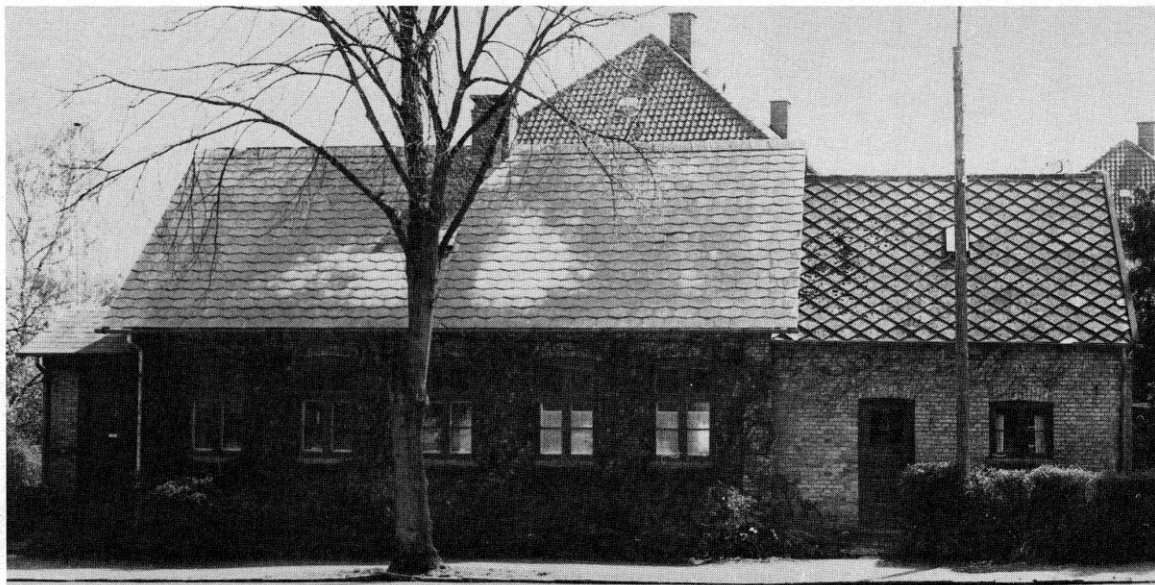
for landsognet at optage et lån på kr. 1000, som skulle forrentes med 4½% p.a. og afdrages med 100 kr. årlig.

Benedicte Dreyer, der havde virket som lærerinde ved den lejede skole, havde ønsket at fratræde pladsen enten til 1. november 1884 eller til 1. januar 1885, og ifølge landsognets forhandlingsprotokol havde der »åbnet sig udvej til at kunne erholde en examineret lærerinde, Karoline Therese Christensen, som for tiden har plads i Ballum, men vil blive udvist af Sønderjylland.«

Om denne udvisning kan man læse i Fyens Stiftstidende, 28. november 1884, under overskriften SLESVIGSKE TILSTANDE:

»For nogen tid siden forbødes det herværende frøken Christensen at fortsætte den skole, hun for et års tid siden havde begyndt i Baadsbøl Ballum, medmindre skolen indskrænkedes til undervisning af den ene families børn. Da samme lærerinde imidlertid nu har fået tilbud om en god plads i Kongeriget, antages det, at hun snarest muligt vil forlade de trykkende forhold her og rejse til Danmark. Grunden til lukningen er den sædvanlige. At denne forholdsregel har vakt bedrøvelse såvel hos lærerinden som hos hendes pårørende, og ikke mindst hos de familier, hvis børn hun hidtil har undervist til deres fulde tilfredshed, er såre naturligt.«

»Den gode plads i Kongeriget«, som Karoline har fået tilbudt, er altså stillingen som enelærerinde ved den nye pogeskole i Bolbro og dermed som Bolbro skoles første leder.

Pogeskolen. Fra januar 1885 boede Karoline der. I 1917 byttede hun bolig med Andreas Clausen, som boede i den gamle skolebygning, til han i begyndelsen af 1985 døde, 101 år gammel.

Allerede da den nye skole kun er en halv snes år gammel, er børnetallet steget så meget, at man begynder at tale om en udvidelse af skolen og en forøgelse af lærerkræfterne.

Hidtil har »ældste klasse« (udelukkende piger; de store drenge gik til Hunderup skole) haft undervisning kl. 8–12, og »yngste klasse« (drenge og piger) kl. 10–12 og 13,30–15,30. Det vil altså sige, at i to undervisningstimer daglig (kl. 10–12) har skolestuen skullet rumme alle skolens elever på én gang.

I en skrivelse af 4. december 1896 foreslår provst Balslev skoledirektionen, at man som en midlertidig ordning lader hver af de to klasser få tre timers daglig undervisning, og han fortsætter: »... og det forekommer mig, at undervisningen for de store pigers vedkommende vil være lige så værdifuld med 3 timer daglig, hvor de er ene, som efter den nuværende ordning med 4 timer daglig, af hvilke den yngste klasse fylder skolestuen i de to timer. – Jeg går gerne med til at forlange en udvidelse både af lokalet og af lærerkræfterne, i hvilken sidste henseende en ordning med en andenlærerinde under den nuværende (i lighed med ordningen på Odense Opdragelsesanstalt) formentlig kunne være tilstrækkelig i det mindste for det første. Det ville, synes jeg, være synd imod den nuværende veltjente og særdeles dygtige eksaminerede enelærerinde, om hun skulle underordnes en måske ganske ung og uerfaren lærer. –

Jeg tillader mig at henstille, om ikke direktionen kunne tillade den ansøgte ordning for $\frac{1}{2}$ år og samtidig pålægge distriktsbestyrelsen snarest muligt at fremkomme med forslag til en udvidelse af skolebygningen og omordning af undervisningen.«

Samme måned anmoder skoledirektionen så distriktsbestyrelsen om at fremkomme med et sådant forslag, og på et bestyrelsesmøde den 13. marts 1897 er sagen til 3. behandling:

»Bestyrelsen enedes om efter en længere forhandling at lade oprette et lærerembede ved Bolbro skole, med en begyndelsesløn af 700 kr., med tillæg af 50 kr. hvert andet år, indtil lønnen er nået op til 800 kr. foruden fri bolig samt en haveplet ved skolen, samt anordningsmæssig skolebrændsel til eget og skolens brug. Efter formandens forslag enedes bestyrelsen om, at det rigtige ville være at ansøge amtet om tilladelse til at sælge Bolbro skole med have, og da at lade købe cirka 4 skp. land på et passende sted i Bolbro, som man anser vil være tilstrækkelig plads til skolens brug, og derefter at lade opføre en 2-etager høj bygning med 2 skoleværelser i stuen og beboelse for en lærer og en ugift lærerinde på 1. sal. Det overdrages til formanden at forhøre om mulighed af at afhænde skolen i Bolbro på en nærmere approbation.«

Imidlertid opstår der visse vanskeligheder: rentier Chr. Petersen, som har vist interesse for at købe Bolbro skole med have og 1 komfur, 1 kakkellovn og vaskegryde til en pris af 3500 kr., er alligevel ikke villig til at stå ved sit bud, og husejer Hans Hansen, som råder over de 4 skp. land, man ønsker til den nye skoles opførelse, forlanger 75 øre pr. kvadratalen, mens distriktsbestyrelsen kun vil give 30 øre! Dertil kommer, at den nye skolebygning efter en tegning og et overslag fra murermester Fischer i Stige vil komme til at koste 14.890 kr. 88 øre, hvilket bestyrelsen finder, er for dyrt.

Karoline med sine skolebørn, 1897.

Idet jeg fremsender den foran omhandlede Løz paaang, skal jeg
 tillade mig at oplyse, at det samlede Børnecantal i Bolbro Skole var i
 Gennemsnit af forrige Aar $21 \frac{5}{6}$ ^{x)}. For indvornets Aar vil Gennem-
 snitstallet nærlig være noget større. Skolestuens indholder 2637 Kün-
 delspid. Den har en uheldig langstrakt Form, og en Udvidelse vilde være
 meget gunstig. Den foreløbige Ordning af Undervisningen var kun protokollt i en
 midlertidig, og det forekommer mig, at Undervisningen for de store Børn Ved-
 kommende vil være lige saa vortifuel med 3 Timer daglig, hvor de nu er, som efter
 den nævnte Ordning med 4 Timer daglig, af hvilke den yngste Klasse følger Prole-
 ctaten i de to Timer. — Jeg gaar gerne med til at forlange en Udvidelse herud
 af Lokalet og af Lærkraftene, i hvilken sidste Henseende en Ordning med en Studen-
 tcorriere under den nævnte (i Lige) med Ordningen paa Aarsskole og det antagelig
 formestlig kunde være tiltrækkelig i et mindre for et mindre. Det vilde, synes mig,
 være synd imod den nævnte udtjente og færdig dygtige examinerede Lærerinde,
 om hun skulde undervise en mindre gammel ung og uerfaren Lærere. —

Jeg tillader mig at bemærke, om ikke Direktøren kunde tillade den an-
 søgte Ordning for $\frac{1}{2}$ Aar og samtidig paalægge Districtsbestyrelsen særskilt
 muligt at forekomme med Forslag til en Udvidelse af Skolebygningen og Anordning af
 Undervisningen.

4-12-1876. A. B. B. B.

Høimønstre

L. A. B. B.

Hø. Kammeret, Hoffmandsvej Keltner, S. K. D. A.

Hø. Statssekretariatet Kong, R. D. A.

Konig Kong

x) nemlig: ældste Klasse $8 \frac{1}{2}$, yngste Kc. $13 \frac{1}{2}$.

A.S. - 18 - 1898

Underkæmde Beboere af Kolbro, indgaa herved til
 høje Skoledirektion med endragende om, at der ma
 blive foretaget en Udvidelse af Kolbro Skolevæsenet,
 at det kan indgaa, at Børnene fra Kolbro skal søge
 Skole. Som Skatte for dette endragende skal man
 at det maa anses for en uheldig lang Skolevei (ca.)
 for enkeltes Bedkommende. End der paa et af Beboerne a
 Skole, naar den ovennævnte Deel af Landsognets Skattebeholdning
 tilstede, ikke hævede sig en Kvot imod at foretage en
 Udvidelse. Og endvidere at hele Distriktsbestyrelsen som var
 tilstede ved nævnte Skole ansaa en Udvidelse for ønsket
 og samtidig iudkalde, at Kommuneen havde gode Raad
 at afholde den forudgaaende Udgift som denne Udvidelse vilde
 medføre da Skatterne i Landsognet skal for et år bliver mindre.
 Da der ved den Behandling som blev foretaget om Skolesagen i
 forrige år, blev der fremsat to Forslag til Udvidelse af
 Skolebygningen, den ene gik ud paa, at bygge en heel ny Skole,
 og den anden ved en Tilbygning til den gamle Skole, at tilføje
 den med et Klasseværelse, og Kølrig for en Lære. Da Skolen i
 Kolbro er beliggende paa en for Undervisningen rolig og
 meget behvem Plads, saa anses man det for heldigt, om
 der blev foretaget en Udvidelse af den gamle Skole.

Kolbro i Januar 1898.

Lars Christian Knudsen, Hans Christian Petersen

R. Fenger H. F. Schuster Nils Hansen H. Jørgensen

Anders Johansen J. Th. Melbye, Peder Olsen

Knut Poulsen Johannes Christensen Hans Jensen

Ole Th. Jensen H. Th. Poulsen Hans Espersen J. M. M. M.

Fredrik Jensen Peter Jørgensen H. Th. Th. Wilhelm Lund

Jørgen Jørgensen P. M. M. Olsen Jørgen Julius Hansen

Peder Jørgen Andersen Ole Nygaard Val. Andersen

H. Th. Poulsen Anders Andersen

Christian Pedersen Hans Jacobsen

Jørgen Jørgensen Hans Petersen J. P. V. Jensen

Man enes nu om at henvende sig til tømrermester Valdemar Nielsen i Odense og lade ham udarbejde en ny tegning og et overslag over en *tilbygning* og *udvidelse* af Bolbro skole.

På et bestyrelsesmøde den 15. maj 1897 viser det sig, at et flertal kan gå ind for en udvidelse af skolen efter den nye tegning, hvorimod formanden, Jens Fred. Hansen, foretrækker at lade en ny skole opføre efter den første tegning. Da formanden og bestyrelsen ikke er i overensstemmelse, enes man om at indstille »til det høje skoledirektions og skoleråds afgørelse om det heldigste ikke ville være at udsætte sagen indtil videre, da børnetallet kuns for øjeblikket er 38 børn i begge klasser, og da lønne lærerinden som hun for øjeblikket er med 125 kr. årlig for at afholde syskolen uden for skoletimmerne.«

Svaret fra skoledirektionen er dateret den 30. juli 1897, og heri hedder det:

»Direktionen skal derfor ikke for øjeblikket udtale sig nærmere om de forskellige forslag angående tilbygning til den gamle skole eller bygning af en ny, men skal kun, idet de fremsendte tegninger og overslag hermed følge tilbage, udtale, at for så vidt der viser sig udsigt til en stadig stærk stigning af børneantallet, da vil det synes rigtigere at bygge en ny tidssvarende skole med 2 klasseværelser og reglementeret bolig for en gift lærer på en plads, som nærmere vil blive approberet af direktionen, end at udvide den gamle efter den forelagte tegning; – men, at man på den anden side m.h.t. den til en helt ny skole forelagte tegning må gøre opmærksom på det uheldige i at lade læreren og lærerinden have fælles trappeopgang til deres lejligheder.«

Sagen bliver altså foreløbig stillet i bero, bl.a. fordi den midlertidige ordning, hvorefter hver af de to klasser skulle have tre timers daglig undervisning, nu også er indført på Hunderup skole, hvor børnene hidtil har haft hver anden dags undervisning. Hvis ordningen er tilfredsstillende i Hunderup, må den naturligvis også være det i Bolbro, og dermed bortfalder behovet for et større lokale eller for flere lærere.

I januar 1898 modtager skoledirektionen en henvendelse, underskrevet af 33 Bolbro-borgere.

Heri anmoder man om, at der må blive foretaget en udvidelse af Bolbro skole, så det kan undgås, at børnene fra Bolbro skal søge Hunderup skole.

Som støtte for andragendet, anfører man, at skolevejen for enkelte børns vedkommende er ca. 1 mil, at der på et af beboerne afholdt møde ikke hævde sig en røst imod en udvidelse, og endelig, at di-

striktbestyrelsen, som var til stede ved mødet, kunne støtte forslaget samt oplyse, at kommunen »havde gode råd til at afholde den forøgede udgift . . . da skatterne i landsognet år for år bliver mindre.« Som grund for, at man foretrækker en udvidelse af den gamle skole fremfor en ny bygning, anfører man, at skolen er beliggende på en for undervisningen rolig og bekvem plads.

Andragendet anbefales såvel af skolekommissionen som af distriktsbestyrelsen, og den 18. februar 1898 fremsender provst Balslev det til behandling i skoledirektionen, idet han giver det følgende ord med på vejen:

»At sagen, der synes at have flertallet blandt beboerne for sig, nu på ny kommer frem, er åbenbart en følge af det sidste distriktsbestyrelsesvalg, ved hvilket der er kommet nye mænd ind og bl.a. en ny formand i stedet for den gamle, som var imod udvidelsen.

Med hensyn til spørgsmålets realitet kan jeg oplyse, at børneantallet i Bolbro skole den 31. december 1897 var: i *øverste* klasse 14, i *nederste* klasse 17 + 8 under 7 år = 25; i *alt i begge* klasser 39, hvoraf 8 under 7 år. Der viser sig altså en ganske liden fremgang, nemlig en tilvækst af 2 siden i sommer. Det er ganske vist kun lidt at gøre udvidelse for. Men på den anden side må det erkendes, både at det er en lang skolevej for de større drenge at gå fra det yderste af Bolbro distrikt til Hunderup skole, og at turen gennem Odense ikke er heldig for deres moralske udvikling.

Skal der imidlertid bygges, da tillader jeg mig at gentage min tidligere udtalelse: hellere en ny tidssvarende skole med bolig for en gift lærer end tilbygning til den gamle og bolig for en ugift lærer, som ved første lejlighed søger et større embede.«

Den 2. november 1899 giver Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet sin tilladelse til, at der ved Bolbro skole oprettes et førstelærerembede med anordningsmæssig bolig og brændsel og en begrundelsesløn af 900 kr.

Og i december foreligger skoledirektionens godkendelse af tegning og overslag – ikke til en ny skole, men til en udvidelse af den gamle, som efter planen skal påbegyndes i foråret 1900.

Og så sker der ikke videre i sagen.

I april 1900 underskriver samtlige bestyrelsesmedlemmer en indstilling til ministeriet angående landsognets indlemmelse under Odense Købstad, og dermed slutter historien om pogeskolen i Bolbro.

SÅ LÆNGE FORHOLDENE ER I DET VÆSENTLIGE UFORANDREDE

Fra 1. januar 1901 er indlemmelsen af Sct. Knuds Landsogn i Odense Købstad en realitet, hvilket medfører, at de derværende skoler – i Bolbro og Hunderup – inddrages under det offentlige skolevæsen. I første omgang medfører dette ingen ændringer for forberedelsesskolen i Bolbro, idet den ifølge betingelserne for landsognets indlemmelse i Odense Købstad »bevares som sådan for børn af begge køn indtil 10 års alderen, så længe forholdene er i det væsentlige uforandrede . . .«

Allerede den 7. juni 1902 gør skoleinspektør (direktør) Th. Siersted imidlertid i et brev skolekommissionen opmærksom på, at skolen i Bolbro bør udbygges, »hvis undervisningen i Bolbro skole skal indrettes efter den for byens øvrige offentlige skoler gældende undervisningsplan.« – Siersted foresætter: »Der bliver . . . efter mit skøn egentlig kun 2 alternativer at vælge imellem: *enten* at opføre en ny skolebygning med 3 klasseværelser (rum til 6 børneklasser), gymnastiklokale og – eventuelt – bolig for 1 lærer og 2 lærerinder *eller* at begrænse skolen til kun at omfatte de to yngste klasser, der så kunne nøjes med den ene skolestue, der nu er.

I første tilfælde ville man opnå den væsentlige fordel for beboerne, at børnene i hele deres skoletid kunne søge den hjemlige skole, der kun ville skille sig fra vore øvrige kommuneskoler derved, at dens enkelte klasser søgtes både af drenge og piger – en skoleordning, som jo nu af mange anses for at være den heldigste, og som jeg for min part heller ikke ville nære nogen betænkelighed ved at anbefale under de her omhandlede forhold.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at det – særligt for de første årgange af skolebørnene – i flere henseender ville være langt heldigere, om de uforstyrrede kunne fortsætte deres skolegang under de tilvante hjemlige forhold end om de skulle flyttes ind i de for dem så fremmede større skoler i købstaden. Ved ansættelsen af læreren kunne der muligt tages særlig hensyn til den fornødne sagkundskab i de specielle fag (gymnastik, tegning, sang), således at alt kunne bringes i bedste orden også i denne henseende.

Valgtes det andet alternativ, ville kommunen have den fordel, at den for øjeblikket fritoges for en større udgift; men ulemperne for beboerne i Bolbro ville ikke blive ringe.

Først er der den ovenfor påpegede ulempe for børnene og deres hjem: allerede fra 9 års alderen skulle børnene gå den lange skolevej ind til Vestre skole, og det kan med sikkerhed forudses, at der herved ville forekomme et stort antal forsømmelser både med lovlig og med tvivlsom grund.

Dernæst må det bemærkes, at der nok i flere retninger kan være en vis fare ved at så stort et antal børn uden noget tilsyn dag ud og dag ind færdes så lang en vej til og fra skole i samlet flok, og endelig må det tilføjes, at de allerfleste klasser i Vestre skole allerede nu er stærkt fyldte. Skulle de modtage et større antal nye elever, ville det blive nødvendigt at flytte en del børn til skolerne i Jernbanegade og Klaragade, og det ville vedkommende forældre efter min i så henseende rige erfaring blive meget misfornøjede over – et moment, hvis betydning jeg vel ikke overvurderer, men som jeg dog tror, at jeg ikke bør undlade at anføre.«

BØRNEHJEMSSKOLEN

I januar 1906 er der byrådsvalg, og 6. juli 1906 beslutter det nye byråd at flytte kommunens børnehjem (opdragelsesanstalt) fra dens hidtidige »Installation« på byens fattiggård til Bolbro og at opføre en ny skolebygning sammesteds »såvel for børnehjemets alumner som for de øvrige skolepligtige børn i distriktet.«

Den 10. januar 1908 tages den nye skolebygning i brug efter en kort tale af skoledirektøren.

Man havde ansøgt om 113.000 kr. til opførelsen af børnehjem og skole, men forskellige fordyrelser (bl. a. blev det besluttet at indlægge elektrisk lys, nu da byen havde fået eget elektricitetsværk) gjorde det nødvendigt at indsende følgende andragende til ministeriet:

Byrådet tillader sig herved nu at andrage om det høje Ministeriums samtykke til at måtte afholde også denne udgift ved lån, således at altså den ommeldte skole og det ny børnehjem, der har vundet almindeligt bifald ved dets hensigtsmæssige indretning og smukke udseende, i alt opførtes med en udgift af 148.050 kr. 49 øre.

DANSK BUDSTIKKE fra 14. juni 1908 har et længere indlæg om det nye børnehjem. Heri hedder det bl. a.:

»Overalt er her hyggeligt og venligt både ude og inde. Måtte man nu få lykke til at finde den rette mand som forstander – en Budde i det små – dermed står og falder jo næsten det hele.«

Efter et par år med konstitueringer fandt man frem til den mand, som de næste mange år skulle fungere som forstander for børnehjemmet og leder af skolen, nemlig lærer Hans Hansen Palstrøm fra Nyborg.

Børnehjemsskolen – nu en del af Socialpædagogisk seminarium.

Fra Børnehjemsskolen. Anna Cathrine Haller med sin klasse, ca. 1915.

KAROLINE

Hun var født den 21. december 1859 i Ballum i Sønderjylland og var datter af styrmand Thøge Christensen og hustru Ane Kirstine f. Schmidt. Efter at have taget lærerindeeksamen (vist nok i København) arbejdede hun nogle år som lærerinde i Ballum, inden hun i december 1884 som 25-årig kom til Bolbro.

Her erklærede hun sig i første omgang ikke tilfreds med den tilbudte løn (400 kr. årlig), som hun fandt, var for lav, og man enedes om en begyndelsesløn på 450 kr. årlig med tillæg af 25 kr. for hvert af de to næste år, så lønnen blev bragt op på 500 kr. Hun forpligtede sig så til »at undervise børnene indtil de flyttes op i øverste klasse og pigebørnene indtil konfirmationsalderen. Pigebørnene tillige i håndgerning.«

Lige før indlemmelsen under Odense kommune i 1901 var Karolines årsløn 500 kr. – Endvidere oppebar hun 125 kr. for arbejdet som lærerinde ved håndgerningsskolen og ca. 50 kr. i skolepenge. Dertil kom fri brændsel (2 favne brænde og 20 td. kul til skolens og eget brug) samt fri bolig og have. Boligen var indrettet i skolens vestende og bestod af to værelser med køkken. Den til skolen hørende have var 1250 kvadratalen stor.

Ved indlemmelsen fastsattes hendes pengeløn til kr. 1200 samtidig med, at hun fortsat havde fri bolig, brændsel og have, så længe hun forblev ansat ved skolen i Bolbro.

Karoline Therese Christensen.

I december 1899 flyttede Karolines yngre søster Bothilde (f.1863) til Fyn, hvor hun blev ansat som timelærerinde ved Forberedelsesskolen i Klaregade, og fra 1.juli 1901 er hun fast ansat lærerinde sammesteds. Hun har sikkert straks taget ophold i Bolbro hos sin søster, som i april 1900 søger om af kommunens kasse at få godtgjort de udgifter (62 kr.), hun har haft ved at indrette et loftsværelse i Bolbro skole. I hvert fald ved man, at de to søstre senere begge boede i skolebygningen sammen med en yngre søster, som førte hus for dem. I 1909, da børnene er flyttet til børnehjemsskolen, udlejer Odense kommune skolestuen til Karoline for en årlig leje af 50 kr., så hun nu disponerer over hele den gamle skole.

Karoline var 25 år, da hun i 1885 blev ansat som enelærerinde ved skolen i Bolbro. Hun var 47, da hun i 1907 fik sin første (mandlige) kollega, den 32-årige L. C. Alkærsig, og endelig får hun som 50-årig en overordnet, den ni år yngre Palstrøm. Hun måtte have været en engel, hvis hun skulle have kunnet indordne sig uden problemer. – Og hun var efter alt at dømme ingen engel!

Der verserede i Bolbro en historie, som vist godt kan fortælles nu, da alle de implicerede for længst er døde og borte:

Karoline og Bothilde boede som nævnt med deres huslige søster i den gamle skole, hvorfra de havde et udmærket overblik over skolegården i den nye børnehjemsskole. De kunne ikke lide den mangel på disciplin, der herskede i gården. Skolegården sorterede under den unge Alkærsig, som nok havde et lidt andet syn på orden og disciplin end det, Karoline havde praktiseret i sin enevælde-tid. Karoline ærgrede sig!

Så tager den yngste søster affære. Hun sender et anonymt brev til Palstrøm, hvori hun beklager sig over uordenen i skolegården. Underskrift: Nogle utilfredse forældre.

Et par dage senere drikker fru Palstrøm kaffe hos søstrene, og næste dag, da de to ældste sidder velforvarede i deres skoler, opsøger hun den yngste, roser småkagerne, som blev serveret dagen før, og beder om opskriften. Den huslige søster skriver den beredvilligt af; men da Karoline kommer hjem og erfarer, hvad der er sket, aner hun straks uråd og reagerer omgående: Hun skynder sig over til fru Palstrøm og beder om at få opskriften retur, så hun kan skrive den om, da der har indsneget sig en fejl i den.

Men – som vor meddeler sagde – da var håndskrifterne allerede blevet sammenlignet, og kageopskriften var arkiveret! – Hvorefter han undskyldende tilføjede: »Hun skrev jo brevet i en god mening for at hjælpe sin søster, og det var jo i grunden meget pænt af hende!«

VI FLYTTER TIL SNAPINDVEJ

I løbet af ganske få år bliver børnehjemsskolen for lille til det stadigt voksende antal undervisningspligtige børn i Bolbro, og der må bygges skole endnu engang.

På et lærerrådsmøde den 17. september 1914 tiltræder og anbefaler lærerrådet ved Bolbro skole bygningsinspektør Olsens plan til opførelsen af en ny skolebygning i Bolbro, »idet man forudsætter, at der i bygningen bliver indrettet brusebad for børnene.«

I løbet af 1916 kan man så tage den nye skolebygning i brug. Det drejer sig om den nuværende opgang G, altså ca. en trediedel af den lange bygning ud mod Stadionvej og dermed en meget beskeden begyndelse til det nuværende skolekompleks. Der var 8 almindelige klasseværelser i stueetagen og på 1. sal, og på 2. sal var der fysiklokale (nu nr. 32 + 33), sanglokale og et lille lærerværelse (nu ét lokale, nr. 34: EDB). Der er intet brusebad!

De to faglokaler overgår dog hurtigt til at blive normalklasser, idet børnehjemsskolen i november 1916 bliver rømmet af skolevæsenet og taget i brug som husvildebolig, hvorfor alle eleverne nu skal rummes i den nye skolebygning. Skolen disponerer dog stadig over gymnastiksalen.

Under 14. september 1921 stadfæster undervisningsministeriet en ny skoleplan for Odense Købstads almindelige skolevæsen, og ved begyndelsen af skoleåret 1922–23 træder den nye undervisningsplan og den nye skoleplan i kraft. Det betyder bl.a., at drengene skal have undervisning i sløjde. På Bolbro skole har man imidlertid ingen sløjdsal – og fra 1924 heller ingen gymnastiksal, da også denne bliver taget i brug til husvilde. Al undervisning foregår i den nye skolebygning, og undervisningen i gymnastik (i vinterhalvåret) og sløjde er suspenderet.

KONTORBYGNING OG PIGESKOLE

Den 15. juni 1925 beslutter byrådet at opføre en bygning med gymnastik- og sløjdsal, et klasseværelse samt et kontor for viceinspektøren (skolelederen), således at Bolbro skole vil kunne gennemføre undervisningsplanens bestemmelser om undervisningen i gymnastik og sløjde.

Opførelsen påbegyndes i efteråret 1925, og bygningen er den, vi stadig kalder »kontorbygningen«. I dag finder vi Britta (sekretæren) i det tidligere skolelederkontor, Anne (viceinspektøren), hvor der før var nedgang til kulrummet, og Buhl (skoleinspektøren) i det forhenværende omklædningsrum.

Den 21. maj 1928 godkender byrådet, at man udlægger et areal umiddelbart syd for skolen til sportsplads for denne, dog således, at området først må tages i brug om efteråret, når de afgrøder, der findes på arealet er høstede.

På grund af det stigende børnetal får Bolbro skole i september 1926 sin første »blandede« klasse, en nyoprettet 2. klasse. I april 1927 får skolen sin første 7. klasse, som også er »blandet«, og i oktober må man oprette en ny 1. klasse.

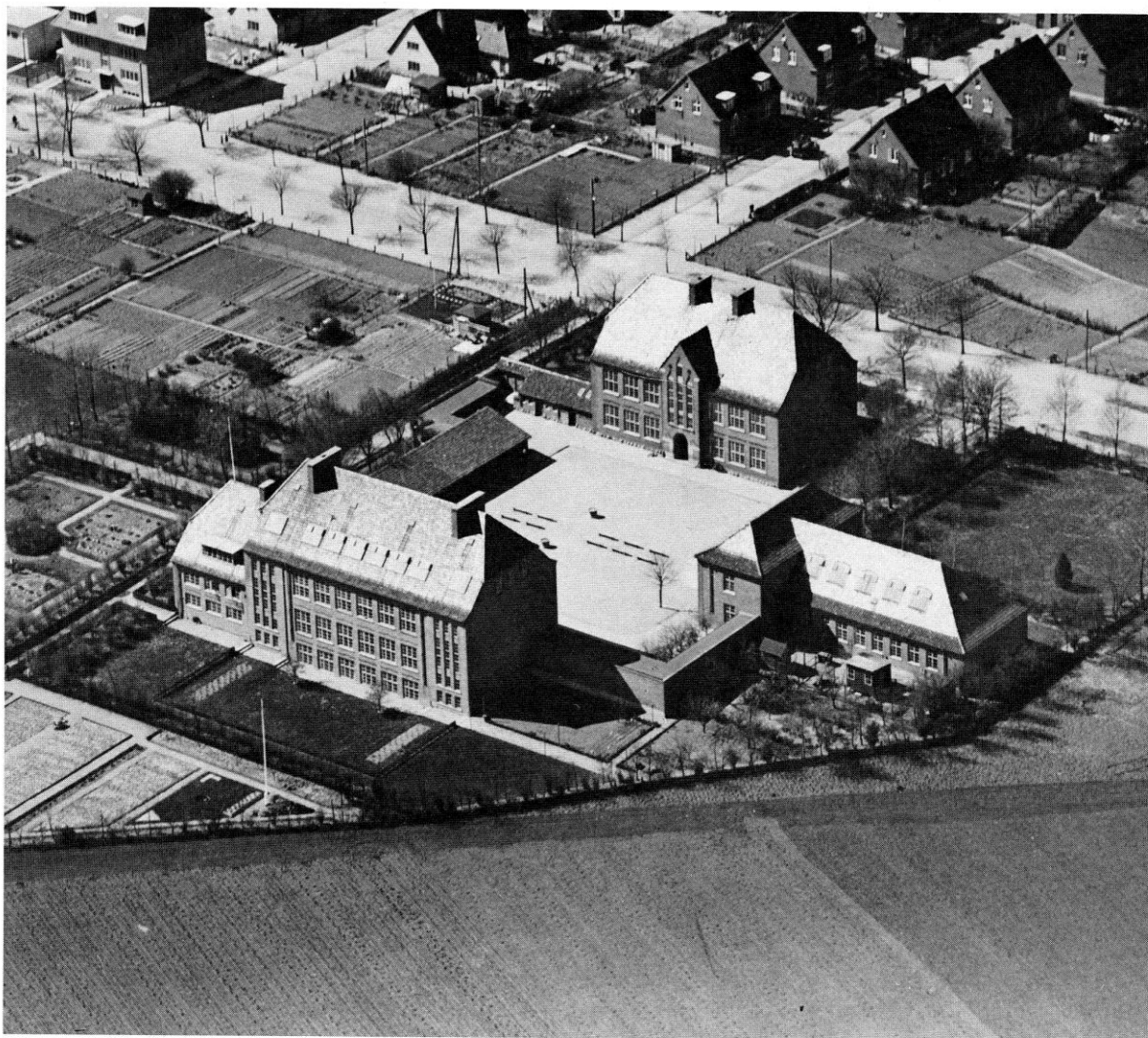
Det bliver derfor snart nødvendigt med endnu en udvidelse af skolen, ikke mindst da børnehjemsskolen i 1928 overgår til Udvalget for social Forsorg, hvorefter den under navnet LILLEHJEMMET bliver en del af Bolbro børnehjem. I dag har Odense Socialpædagogiske Seminarium til huse i komplekset.

Den 4. februar 1929 godkender byrådet planer og overslag til en ny bygning, der er projekteret til at koste i alt 231.200 kr. – Den pågældende bygning er den, der nu indeholder opgangene B og C. Her indrettes klasseværelser, et lille bibliotek (nu fotolokale), et skolekøkken (nu formning/håndarbejde) og et lærerværelse. På det tidspunkt er de fleste klasser stadig rene drenge- eller pigeklasser, og man anbringer så pigerne i den nye bygning, som derefter i en årrække går under betegnelsen »pigeskolen«.

Også skolegården er delt op i en drenge- og en pigeafdeling. To rækker rygløse bænke midt gennem gården markerer skellet, og man lægger vægt på at sidde med front mod sin »egen« gård.

Med »madam Blå« på skillelinjen mellem drenge- og pigegården. Damerne er fra venstre Ellen Bøgg-Jensen, D.P., Karen Christiansen og Bertha Nielsen.

Skolen på Snapindvej.

I tilslutning til pigeskolen opføres også en portnerbolig. Da regnskabet for byggeriet bliver gjort op, viser der sig at være en så stor besparelse, at man bevilger 800 kr. til opførelse af et cykelskur til brug for skolens piger samt 2000 kr. til oprettelse af en skolehave, en institution, som er til lige så stor glæde for børnene i dag, som da den blev skabt. I »Beretning om Odense kommunale Skolevæsen« 1934–35 hedder det om Bolbro skolehave: »Bolbro skolehave har plads til 85 småhaver og en fælleshave . . . I skolehavens botaniske afdeling findes nu noget over 200 arter. De fleste er almindeligt forekommende planter, der så vidt muligt er ordnet efter deres voksesteder. Desuden findes et bed, der skal illustrere forskellige biologiske forhold, og et andet med gamle lægeplanter.«

Med denne udvidelse er skolen blevet så stor, at inspektøren får sit pligtige undervisningstimal

nedsat til 9 (fra 18), og portneren får bevilget hjælp til fyring.

De følgende år bliver en ret rolig periode i Bolbro skoles historie. I forbindelse med en ny skoleplan for Odense Købstads kommunale Skolevæsen i 1932 bestemmes det, at stillingen som leder af Bolbro skole og forstander for børnehjemmet skal deles i to, og Palstrøm udnævnes til overlærer (skoleleder) ved Bolbro skole.

I 1936 dør Palstrøm og afløses pr. 1.-2. 1937 af J.P. Frederiksen fra Sæby.

I 1937 indrettes den underste etage i kontorbygningen til omklædningsrum med tilhørende afbrusningsrum i forbindelse med gymnastiksalen. Endvidere indrettes der i stueetagen kontor for såvel overlærer som viceinspektør. Endelig bliver der stillet 775 kr. til rådighed til indretning af et lægeværelse.

Stillet op til fotografiering. Drengen midt i bageste række er ikke Frederik fra 3.b, men hans farfar. Billedet er fra 1927, og læreren er L. C. Alkær sig.

Lærerpersonalet, 1937.
Romose, Harald Skov, Berber P. Korsgaard, Thea C., Marius J., Veileborg, Clausen, Scott Hansen, Anna Larsen, Karen Chr., Mathilde M., Dagmar P., Frederiksen, Harriet P., Bertha N., Marie Tarp.

SKOLEN UNDER BESÆTTELSEN

Allerede i trediveerne har lærer Marius Jacobsen for første gang afholdt en lejrskole for elever fra Bolbro skole, og 17.-24. august 1942 er han med sin 8. klasse på lejrskole i Fynshav på Als. En af de deltagende elever, Grethe Ellekjær Hansen, fortæller i sin lejrskoledagbog om, hvordan krigen pludselig bliver meget nærværende for hende og hendes kammerater:

BOMBENATTEN

Natten mellem tirsdag og onsdag var vi oppe. Hr. Jacobsen kom op og kaldte på os, og sagde, at vi skulle klæde os på. Da vi havde klædt os på, skulle vi gå ned og sætte os langs væggen i opholdsstuen, og drengene skulle stå op af køjerne og sætte sig på gulvet.

Vi var oppe ca. 1 time, og inde i Sønderborg havde vi luftalarm i 1 time.

Natten mellem torsdag og fredag var vi oppe igen, da bombede de i Flensborg. Det var ikke så slemt som den dag i Sønderborg.

Først var vi oppe og sad et stykke tid; så lige efter vi var kommet op, skulle vi i seng igen.

Nogen tid efter vi var kommet i seng, skulle vi op for anden gang; men da fik vi lov at sove på gulvet.

Da vi vågnede igen, fik vi så lov at gå i seng igen.

Efter politiets opgørelse faldt der: 80 sprængbomber. 170 brandbomber. 28 kreaturer og 4 heste dræbt eller såret, og 149 bygninger mere eller mindre beskadiget.

I Lejrskolen ved Fynshav er alt vel.
Fra Lederen af den Klasse i Bolbro Skole, som for Tiden er paa Lejrskole ved Fynshav paa Als, Kommunelærer N. J a k o b s e n, er der i Dag kommet en Hilsen med Meddelelse om, at alt staaer vel til i Lejre. Alle Børn er raske og ved godt Humør.

Også på skolen mærkes krigens alvor. De to lokaler i kælderens mod skolehaven er samlingssted, når luftalarmen lyder og standser undervisningen. Karen Christiansen, som var lærer på skolen fra 1936, fortæller:

»Engang sad vi det meste af tre timer. Efter den dag kom der besked om, at hvis afblæsningen fandt sted efter kl. 12, måtte børnene sendes hjem; så alle, både børn og voksne, ærgrede sig, når der blev blæst af kl. 11,55 . . . Da jeg kom til skolen, var der ikke meget bebyggelse mellem bommene ved Sukkerkogeriet (hvor Sydneyske Jernbanes tog kørte)

og Hauges Plads, kun vogterhuset og huset ved siden af samt noget byggeri på Middelfartvej vest for Stadionvej. Det betød, at vi ofte blev standset af en tysk patrulje. Det var, som byen holdt op her. Jeg husker, at portneren en dag måtte ind at hente passersedler til os alle. Der blev ringet fra skolevæsenet, at vi ikke måtte tage hjem uden en sådan.«

13/96
Beskikkelse som Husvagt
Navn Karen Christiansen,
Bopæl Lahnsgade 30, Odense.
Efter at De er tilmeldt som Husvagt for Ejendommen
Middelfartvej 103-Bolbro Skole.
meddeles der Dem herved Beskikkelse som Husvagt i Civilbeskyttelsesafdelingen.

Den 11. september 1944 bliver skolen for første gang beslaglagt af den tyske værnemagt; inventaret bliver dog på skolen, som bliver frigivet tre dage efter. Fra den 9. december må skolen dele lokalerne med Aaløkkeskolen, der er blevet beslaglagt. Børnene i 2., 4. og 6. klasserne må derfor nøjes med hver anden dags-undervisning.

Den 21. december bliver skolen atter beslaglagt af værnemagten. Inden børnene om morgenen sendes hjem, samles de om juletræet i gymnastiksalen. Denne gang bliver inventaret flyttet bort, og børnene får en lang juleferie. – 1. eksamensmellemskoleklasse går dog i skole på Pigerealskolen, og de børn, der skal til optagelsesprøven, får nogen undervisning i et lokale på Arbejdsanvisningskontoret.

Tyskerne beholder skolen i 3 uger, og undervisningen begynder først igen den 17. januar 1945.

Den 19. marts 1945 bliver skolen beslaglagt for tredje gang. Igen bliver inventaret flyttet bort, og tyske flygtninge fra Østprøjsen rykker ind. Hele skolen – undtagen de to eksamensmellemskoleklasser får nu hver anden dags-undervisning. 1. og 2. klasserne på Stadion, og de andre børn på frk. Hørlücks skole.

Da englænderne nærmer sig grænsen, standser undervisningen den 4. maj. Fra den 24. maj fortsættes med hver anden dags-undervisning til sommerferien.

De tyske flygtninge forlader Bolbro skole i midten af juni, og efter en grundig rengøring kan skolen tages i brug igen – efter sommerferien – den 13. august 1945. Den glædelige begivenhed markeres ved, at overlærer Frederiksen holder en lille tale til børnene om morgenen.

Karen Christiansen med en pigeklasse, 1941.

Klassen, der oplevede bombardementerne i Sønderjylland.

1. klasse E, 1948. Skolen havde en overgang 11 parallelklasser.

VOKSEVÆRK

I 1946 godkender byrådet en plan til udvidelse af Bolbro skole med 10 klasseværelser, særlokaler, en skoletandklinik og en gymnastiksal. Pengene (1.472.800 kr.) er bevilget; men materialesituationen stiller sig hindrende i vejen. Der er ellers hårdt brug for de nye lokaler. I skolevæsenets årsberetning 1945–46 hedder det:

Denne skole må og skal udvides i løbet af det kommende skoleår. Skolen havde i 1939 i alt 465 elever, og efter sommerferien i år får den 778 elever. Dens isolerede beliggenhed i den særlige bydel, adskilt fra den øvrige by af bakken og dyrskuepladsen, gør det umuligt at henvise børnene herfra til skolegang andre steder end i Aaløkkeskolen, og denne skole er

også overfyldt; den får i næste skoleår 326 elever, men er højst beregnet til ca. 250 elever. Med det planlagte byggeri i Bolbro vil skolen, der allerede nu i stor udstrækning benytter ét lokale til to klasser, slet ikke kunne klare undervisningen i skoleåret 1947–48; den planlagte udvidelse med 10 klasseværelser vil ikke være tilstrækkelig, hvorfor man, selv om udvidelsen er i orden, bliver nødt til at sende en del børn til Aaløkkeskolen.

Den anstrengte situation kommer til udtryk på mange måder. Således får skolen på byrådsmødet den 1. december 1947 lov til at inddrage et areal, der hidtil har været anvendt til cykelparkering for Stadion, til anlæg af yderligere ca. 40 skolehaver.

Romose viser en ny 1. klasse vej til Annekset.

ANNEKSET

Det bliver imidlertid ikke til nogen udvidelse i denne omgang. Bolbro skole må i skoleåret 1948–49 flytte sin 3. fri mellem til Vestre skole, og i september 1948 fremsender skolekommissionen følgende skrivelse til byrådet:

Skolekommissionen meddeler, at den – selv om byrådet for længst har stillet midler til rådighed til en hårdt tiltrængt udvidelse af Bolbro skole, en udvidelse, der på grund af materialsituationen dog slet ikke er påbegyndt, og som ved undervisningsministeriets skrivelse af 13. april 1948 foreløbig er udskudt til 1949 – under hensyn til de fortvivlede forhold, hvorunder skolen arbejder, har anmodet udvalget for kommunale bygninger om at udarbejde forslag til en ejendom med seks 2-værel-

ses lejligheder på en grund ved Snapindvej over for Bolbro skole og således, at man i den tid bygningen skal bruges til skole, undlader at opføre visse skillerum, hvorved der skaffes 6 klasseværelser. Skolekommissionen fremsender nu det herefter udarbejdede forslag. Udgiften til forslaget gennemførelse er anslået at ville andrage 212.520 kr. incl. udgiften til anskaffelse af inventar, dog således, at der ikke er medregnet skoleborde, da Korsløkke-skolen har en del kasserede borde, som kan istandsættes for 3000 kr.

Dette vedtages af byrådet.

Den 15. august 1949, første dag efter sommerferien, kan den midlertidige skolebygning indvies.

Hovedbygningen efter udvidelsen. På muren kan man se, hvor der er bygget til på begge sider af opgang G.

DEN STORE SKOLEUDVIDELSE

Først i finansåret 1950–51 lykkes det at få bevilget et beløb på 1.000.000 kr. til påbegyndelse af den store udvidelse af Bolbro skole.

Glæden er stor, selv om undervisningen, mens byggeriet står på, foregår under meget vanskelige betingelser. Der bores kampesten ud af grunden med trykluftbor, samtidig med at tagsten slidskes ned forbi vinduerne. Den 19. juli 1951 er man nået så langt, at der kan holdes rejsegilde på den store skoleudvidelse. Der går dog endnu et år, før man er klar til indvielse. Den finder sted den 13. august 1952. En uge senere er skolen åben for forældre og andre interesserede, og mange hundrede benytter sig af lejligheden til at bese de smukke, nye lokaler. Den 19. september er byrådet på udflugt til Bolbro for at se den nye skole; men der går dog endnu det meste af et år med byggeroderi på skolen, og først efter sommerferien 1953 er den nye gymnastiksalbygning færdig. I december 1954 oprettes det tredje viceinspektørembede, da skolen nu har fået over 1500 elever. Elevtallet stiger stadig, og den 19. september 1955 vedtager byrådet at lade Højstrupskolen opføre. Det sidste år før denne skole kan tages i brug, kulminerer elevtallet på Bolbro skole med over 1800 elever fordelt på 66 klasser. Den er nu byens største skole.

Den 31. juli 1961 tager skoleinspektør J.P. Frederiksen sin afsked og afløses af Knud Schwaner.

Da byrådet den 23. december 1963 vedtager at bygge Provstegårdsskolen i forbindelse med seminariebyggeriet, følger en ny aflastning for Bolbro skole; men samtidig lægger man grunden til den vestlige bydels nuværende problemer med elevmangel på skolerne.

Efter at udbygningen af skolen er tilendebragt, har der ikke været tale om større forandringer. Nævnes kan dog, at der i 1969 indrettes et nyt viceinspektørkontor, samtidig med at fysiksalen moderniseres. Også skolebiblioteket udvides, og der indrettes pædagogisk værksted.

I december 1972 bevilger byrådet penge til projektering af den sidste bygning i komplekset, nemlig den, der rummer skolekøkken og metalsløjdløkkale. Siden 1974 har vi haft børnehaveklasse. Disse har i begyndelsen lokaler i annektsbygningen på den anden side af Stadionvej. I 1983 får vi indrettet nogle dejlige lokaler til dem i den gamle »pigeskole«s kælder. Her har de små de bedst tænkelige forhold med opgang direkte til den tidligere portnerhave.

Efter 34 år kan vi forlade »den midlertidige skolebygning«, som nu huser Skolepsykologisk Rådgivning, Region Vest.

Lærerpersonalet, ca. 1955.

Klasselærer Jørgen Hundahl med 1. B, 1956. Den lille mørke pige bagest i venstre række hedder Anne og er i dag skolens viceinspektør.

Børnene siger farvel til Knud Schwaner, 1978.

PÅ BARRIKADERNE

I april 1978 retter skolevæsenet en henvendelse til Bolbro skole, hvori det foreslås, »at Fyns Åmtråd i en 2–3-årig periode kan få stillet midlertidige lokaler til rådighed på Bolbro skole til etablering af et nyt gymnasium på Fyn.« – Ved det nye skoleårs begyndelse i august vil amtet mangle godt 200 gymnasipladser, og det er nødvendigt at finde en hurtig løsning.

Imidlertid har man allerede torsdag den 23. februar kunnet læse i Fyens Stiftstidende, at amtet ikke blot søger en hurtig løsning, men også en løsning, som på årsbasis skal betyde en besparelse til afskrivning og forrentning af bygninger på 10–12 mill. kr. – Man vil altså helst undgå at bygge. Skolens forældrereds og lærere frygter derfor, at en sådan midlertidig ordning let vil kunne gå hen og blive permanent, og at skolen i takt med, at gymnasiets pladsbehov stiger, vil nedlægge sig selv.

Forældreredsen reagerer da også meget kraftigt mod planerne, og eleverne iværksætter flere demonstrationer. Der afholdes en række møder mellem de implicerede parter, og bølgerne går ind imellem meget højt.

Den 6. maj fremgår det af dagens aviser, at amtet nu har arrangeret sig med Odense Universitet, som har lokalekapacitet i de barakker, der udgjorde starten på universitetet, og den 9. maj behandles sagen i skolekommissionen, som ikke kan anbefale, at Bolbro skole anvendes til gymnasieskole.

På skolen kender jubelen ingen grænser, og elever, forældre og lærere fejrer resultatet ved en heldagsfest, som siden under betegnelsen »Sommerfesten« har været en af skolens faste traditioner.

I dag, syv år senere, kan man i Odense kommunes forslag til kommuneplan for område 8 læse: »Det har flere gange været på tale at nedlægge Bolbro skole og omdanne den til gymnasium.« – Den frygt, man dengang nærrede, for, at der i realiteten var tale om en nedlæggelse, var nok ikke helt ubegrundet. Ved udgangen af skoleåret 1977–78 går skoleinspektør Knud Schwaner af, og i oktober 1978 afløses han af Bent Buhl-Petersen fra Århus. Aagaard, som siden Romose og Åse P. gik på pension i henholdsvis 1970 og –74, har været alene som viceinspektør, bliver i 1980 afløst af Anne Blæsbjerg, en af skolens tidligere elever.

Halvfjerdserne og firserne har været gode år for skolen. I takt med, at elevtallet er faldet, har det været muligt at skabe et bedre miljø for skolens elever. Vandreklasserne er forsvundet, og hver klasse har kunnet få sit eget lokale. Forholdet mellem elever og lærere og mellem eleverne indbyrdes er bedret væsentligt. Man trives på Bolbro!

Det sammenhold mellem forældre og lærere, som stod sin prøve i foråret 1978, er der bygget videre på. Vi har i dag en aktiv og initiativrig forældreforening, som både alene og i samarbejde med skole-nævnet har stået for mange gode arrangementer. Der er skabt nye traditioner, og vi er blevet bedre til at samarbejde.

Derfor stod vi også rimelig godt rustede, da det i foråret 1984 forlød, at Bolbro skole skulle nedlægges i 1985, samtidig med, at skolen kunne fejre sin 100 års fødselsdag. Endnu engang måtte vi på barrikaderne, og takket være mange gode kræfter kan vi i år holde jubilæum for en, ganske vist reduceret, men dog levende og livskraftig skole.

Elever i aktion mod et nød-gymnasium

ODENSE - Nu går eleverne fra Bolbro Skole i aktion mod et nød-gymnasium. De har allerede skrevet brev til kommunen og de vil fortsætte kampen, hvis kommunen ikke ændrer sig.

Forældre skal høres om nød-gymnasium

Flere møder inden afgørelsen træffes

Voldsom protest mod gymnasium

300 forældre og elever til møde på Bolbro

Nødgymnasium på Odense Universitet

Planerne med Bolbro Skole opgivne

ODENSE - Odense nød-gymnasium kommer ikke til at blive på Bolbro Skole, som det har været planen.

Vrede forældre stoppede planer om nød-gymnasium

Små skoler er bedre

Udtalelser til skolebestyrelsen

Bolbro Skole er samlingspunktet

Socialdemokrater ønsker ingen skolenedlæggelser

Vi vil kun nedlægge to skoler

Rådmand Søren Møller

Allokationskassen og Bolbro Skoles redning

Vi skal give hr. Møller sved på panden

Vi vil ikke have vores skole nedlagt. Hvis du nu, hvis det var jeres fuldmagt, det var jeres beslutning, det var jeres beslutning, det var jeres beslutning.

Forældre i aktion for Bolbro Skole

8.-10. klasser skal bevares

Nu skal der rigtig gang i skolenedlæggelserne

Planer om nedlæggelse af skoler i Odense-området

Hjælpen på vej til de truede skoler

Skolekommissionen går ind for bevarelse

Skolekommissionen går ind for bevarelse af skolerne. De har allerede skrevet brev til kommunen og de vil fortsætte kampen, hvis kommunen ikke ændrer sig.

Ikke flere skole nedlæggelser

Det vil socialdemokraterne arbejde for

Hvad er data over for den gode syvne slaver her at siges til VIII; Møller, Foto: Jens Båge.

Kom og se os, inden vi skal nedlægges

Lærer-initiativ i Bolbro

Elever vil slås mod nedlæggelse af skoler

Utilfredse med lovforslag

At Jens Kærst Skolelever fra hele landet læste i går om til skolene nedlæggelse og andre aktioner mod undervisnings-

Forældreprotest i Bolbro

Forældreprotest i Bolbro Skole

Forældreprotest i Bolbro Skole

Byrådspolitiker i krydsild på Bolbro Skole

Mødet på Bolbro Skole i eftermiddag

Odense-skoler reddes måske

S-plan skal sikre Bolbro- og Aløkkeskolerne

At Claus Falkenby

Trods de tidligere så dyster udsigter er der nu tilsyneladende store chancer for, at både

At Finn Hartvig formand for lærerne ved Bolbro Skole Odense

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

Uvæltet ned med 5000

Endnu 3 skoler i Odense er truet

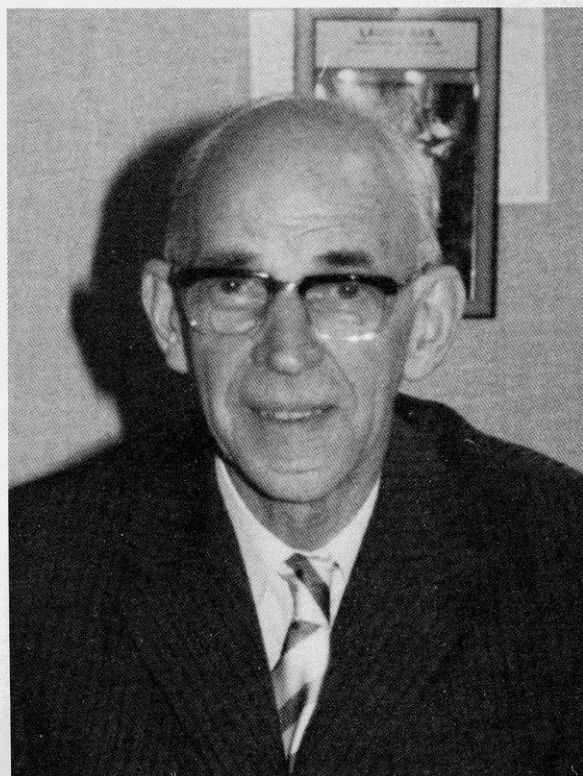
FIRE SKOLEINSPEKTØRER

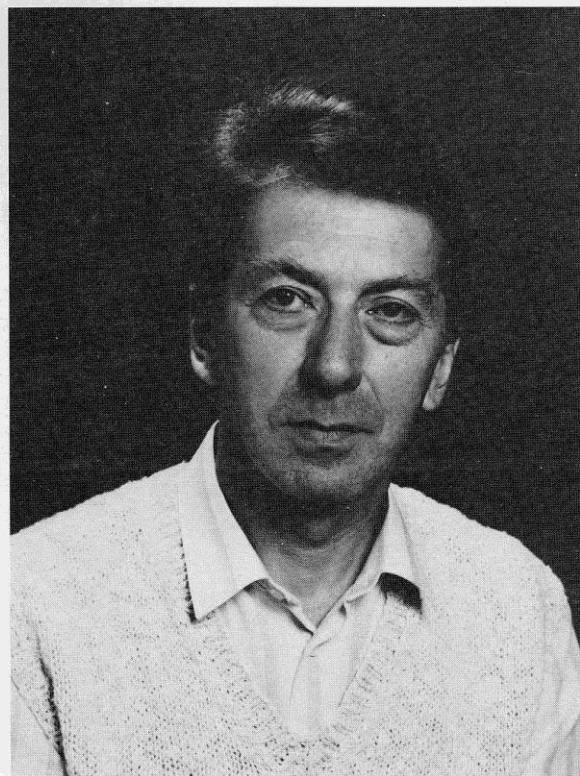
Hans Hansen Palstrøm, 1910–1936.

J. P. Frederiksen, 1937–61.

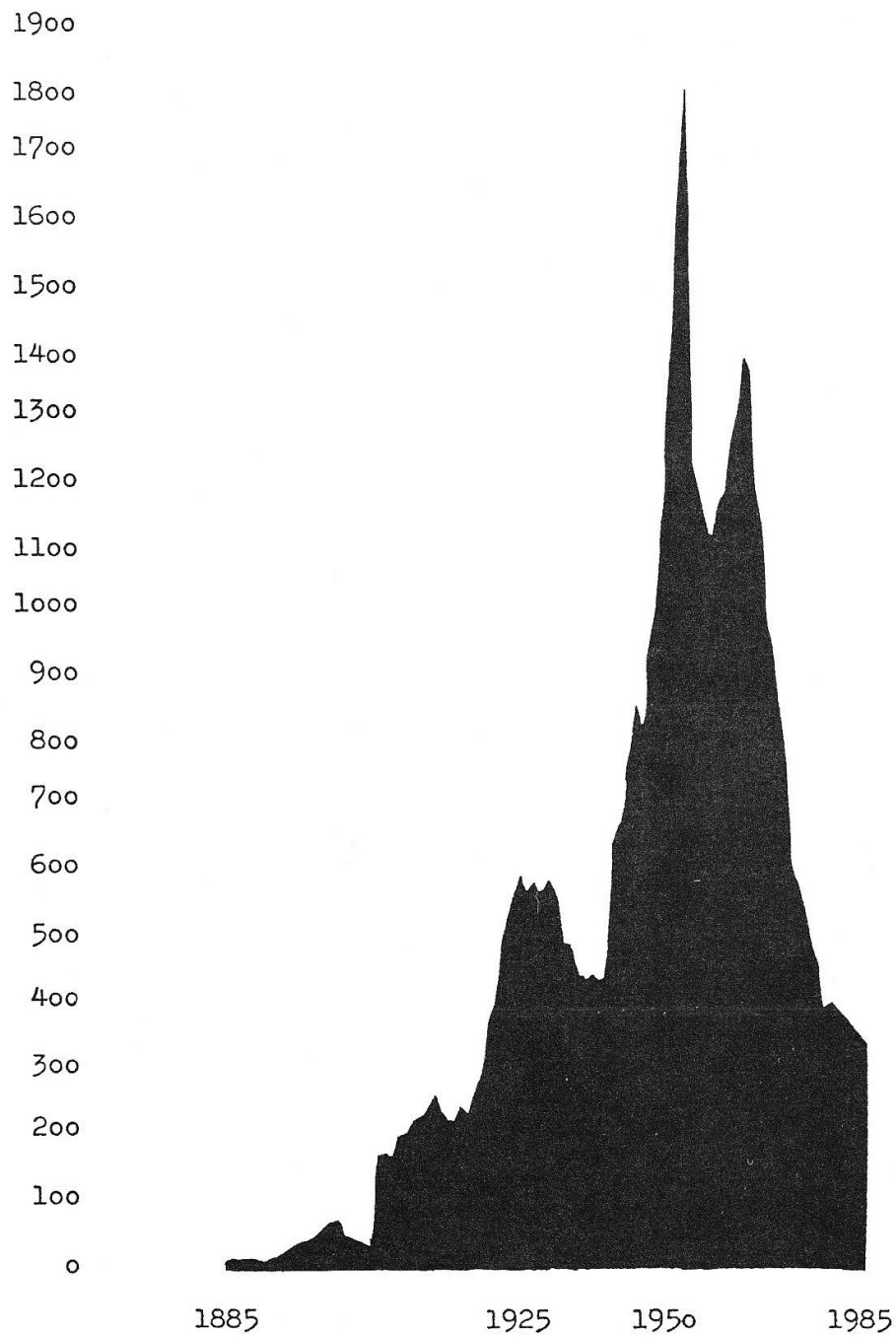

Knud Schwaner, 1961–78.

Bent Buhl-Petersen, 1978–

BØRNENES BJERG

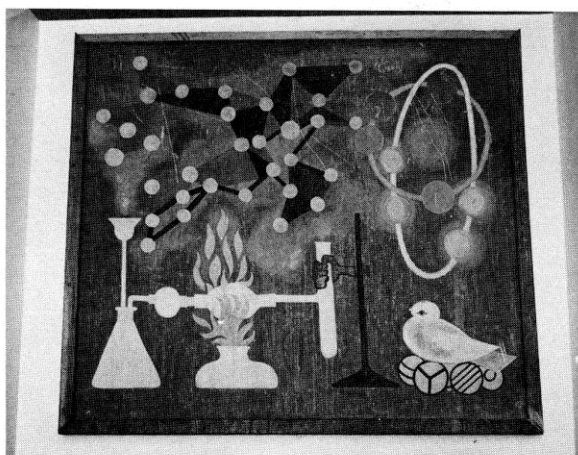

KUNST PÅ SKOLEN

Svend P. Jørgensen.

Den 6. april 1963 fik Bolbro skole overdraget en udsmykning bestående af otte billeder udført af maleren Svend P. Jørgensen, Svendborg, der var gammel Bolbro-elev; udsmykningen blev skænket af forlagsdirektør Gudmundsen, Munksgaard.

Der er fire mindre malerier på 150 gange 120 cm; de er ophængt på væggene over hovedbygningens fire opgange, og deres motiver er inspireret af de daværende fagklasser, i hvis nærhed de blev anbragt: biologi, kemi og fysik, sang og musik samt zoologi (i opgang E var der nu egentlig formning). På de skrå vægge over opgangene hænger fire store billeder på 330 gange 150 cm. De har alle træet som grundmotiv: i opgang E er det et spurvetræ, i F et duetræ, i G et ugletræ, og i H finder man ænder og svaler. Figurerne er let stiliserede, og opfattelsen er præget af Svend P's underfundige humor. Ved overdragelsen opfordrede kunstneren elever og andre, der færdes på skolen, til en gang imellem at kigge på billederne og da bruge deres fantasi. Af Svend P. Jørgensen har skolen også en del træ- og linoleumssnit, bl.a. i skolebiblioteket, og skoleklinikken.

Svend P. Jørgensen.

Sonia Brandes.

I skolebiblioteket hænger 6 papirklip udført af kunstneren Sonia Brandes i årene 1969–71 og alle illustrerende H.C. Andersens eventyr. Den standhaftige Tinsoldat. Klippene er udvalgt af en klasse på en udstilling. Sonia Brandes er født på Ærø, hun havde debutudstilling i 1971, har i flere år boet i Paris. Hendes arbejder kan bl.a. ses på Fyns Stifts Kunstmuseum, H.C. Andersen-museet, Munkebjergskolens bibliotek.

Jakob Wehlen.

Da Jernbanegades skoles samlinger opløstes i 1975, fik Bolbro skole derfra et maleri, der havde hængt på den nedlagte skoles lærerværelse. Det er malet af Jakob Wehlen, som var lærer på Jernbanegades skole og samtidig en habil maler og en god lejlighedsdigter.

Maleriet måler 115 gange 170 cm og viser et stort træ med ialt 57 spurve. Det siges at være alle de daværende lærere på Jernbanegades skole, der her blev fremstillet som gråspurve.

Hans Scherfig.

I skolebiblioteket hænger et maleri af Hans Scherfig fra 1944, »Theseus dræber vildsvinet fra Kromignon«. Maleriet er skænket skolen af Ny Carlsberg-fondet i 1977.

Theseus var en sagnhelt fra den græske mytologi, søn af havguden Poseidon og en yndig kongedatter. Poseidon gav ham sit pragtfulde sværd, og han udførte store bedrifter både før og efter, at han var blevet konge af Athen. Athen kaldtes siden Theseus' stad.

Theseus er fremstillet i klassisk græsk kampantræk med en prægtig hjelm og det berømte sværd. Kampen mod det grumme vildsvin foregår i et parklignende landskab, udstyret med Scherfigs kendte eventyrtræer.

Bertel Thorvaldsen.

I opgang G er ophængt en marmorudgave af et udsnit af Bertel Thorvaldsens Alexander-frise, deponeret på Bolbro skole af Fyns Kunstmuseum 1978. Det er formodentlig et værkstedsarbejde, lavet af elever efter mesterens udkast og under hans opsyn; selv har han lagt sidste hånd på værket og signeret det.

Originalmodellen er en 35 meter lang relieffrise i gips, som udsmykker Kvirinalpaladset i Rom, udført i anledning af Napoleons forventede besøg i 1812. Frisen forestiller Alexander den Stores indtog i Babylon og opfattes som en gendigtning af et værk i klassisk græsk stil og med Perthenonfrisen som den vigtigste forudsætning. Skolens udsnit forestiller Alexander stående i sin stridsvogn med firspand (kvadriga, et sejrssymbol) under indtoget; firspandet styres af den vingede sejrsgudinde Nike.

Eckersbergs maleri af Thorvaldsen foran netop dette stykke af frisen viser, at umiddelbart foran firspandet kommer fredens gudinde det hilsende i møde for på Babylons vegne at modtage makedonerkongen som befrier.

Bertel Thorvaldsen.

Birgit Skov Nielsen.

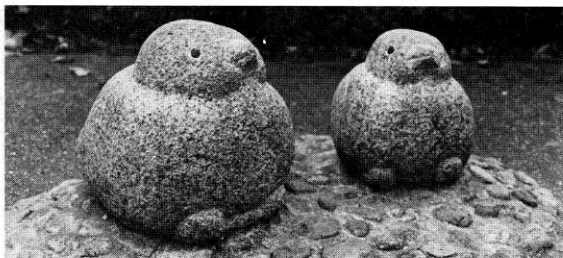
I skolebiblioteket står en keramikskulptur af en uglefamilie, købt i 1981. Den er skabt af billedhuggeren og keramikeren Birgit Skov Nielsen, Fåborg, der i sine arbejder har dyr som det foretrukne motiv.

Annethe Holdensen.

I 1982 anskaffede kunstudvalget to små vævede billeder på 14 gange 16 cm med motiver og inspiration fra Island. De er af væveren Annethe Holdensen, Lumby, som har kaldt dem Islandsindtryk (1980) og Fugletræk (1982). De hænger på lærerværelset.

Kaj Nielsen.

Den 5. august 1983 afslørede to fugleskulpturer i granit af billedhuggeren Kaj Nielsen, Glamsbjerg. De er skænket skolen af Albanifonden. Skulpturerne er opstillet i skolegården ved den tidligere portnerbolig. Kaj Nielsen fortalte eleverne, at han har hugget figurer af mange forskellige dyr til skoler og institutioner ud over hele landet, og at det ofte er stenenes egen form og farve der bestemmer, hvilke dyr de bliver til.

William Hansen.

Ved jubilæumsreceptionen den 7. januar 1985 overrakte rådmand Søren Møller skolen Odense bys og skolevæsenets officielle gave, nemlig et maleri af William Hansen fra 1963. Maleriet rummer både de for denne fynske maler så karakteristiske solsorte og et havmotiv. Det hænger på lærerværelset.

P. O. Hansen.

I jubilæumsåret er også erhvervet to P. O. Hansen-billeder, bekostet dels af skolens håndværksmestre, dels af kunstudvalget. Det drejer sig om to sort-hvide litografier med motiver fra Fugløs fjeldverden. Tegneren og maleren P. O. Hansen har de senere år været meget optaget af den færøske natur, hvad der både slår igennem i hans motivvalg og lader sig spore som inspiration.

Poul Anker Bech.

I anledning af 100 års-jubilæet har skolen modtaget et tilbud fra Ny Carlsbergfondet om et maleri af Poul Anker Bech: Ålborg Madonna, 1984. Maleriet måler 155×195 cm. Det ophænges i forrummet, opgang F.

Af anden kunst, som vi kan glæde os over at have for øje i det daglige på skolen, skal nævnes litografier, reproduktioner, plakater m.v., der er indkøbt af skolens kunstudvalg.

Desuden skiftende udstillinger fra Amtsentralen og lejlighedsvis fra f.eks. DK Kunst.

B. Buhl-Petersen.

DER STÅR ET SLOT I VESTERLED

Som så mange andre har jeg tit tænkt på, at det kunne være sjovt at skrive sine erindringer.

Går vi de to generationer tilbage, som der for mit vedkommende kan blive tale om, finder jeg dog hurtigt ud af, at netop vores generation har oplevet en i teknologisk, samfunds- og undervisningsmæssig henseende så begivenhedsrig periode, at det forekommer håbløst at gå i gang med en sådan opgave – selv efter syv år på Bolbro skole.

Nu er der så sket det, at netop min barndoms skole er gået hen og blevet hundrede år, og med dette som udgangspunkt vil jeg prøve at ryste cellerne lidt på plads, således at det kan blive til et par linier om en periode, jeg med glæde tænker tilbage på: Skoletiden.

Antagelig på grund af pladsmangel på det sted, hvor skolen nu ligger, var lokalerne i den gamle skole ved Bolbro Børnehjem endnu i brug, da jeg begyndte skolegangen i 1928.

Erindringen om de to år, vi gik her, er ikke stor, men een ting står helt klart, og det var, da vi skulle lære at skrive.

Jeg husker, vi havde sådan en flink lærerinde, men da jeg blev belært om, at jeg skulle have griffen over i højre hånd, var det, som om selve skolen gik mig imod. Akavet har det dog sikkert set ud, når venstre hånd skulle forcere tavlens kant i samme side, – og glad har jeg siden været for den instruks, jeg her blev pålagt af frk. Ernstrøm eller var det Ørnstrøm?¹⁾

I tredje klasse blev vi så overflyttet til den nuværende skole på Stadionvej (tidligere Snapindvej), der dengang var sidste bygning på dette stykke af Bolbro, og hvorfra forbindelse til Snapind kun skete ad en smal grusvej med store engdrag på venstre side, der hvor Stadion nu ligger. Selvom denne skole fra 1916 var betydeligt større end den vi kom fra, var man dog i det hastigt voksende kvarter i gang med en ny udbygning, nemlig pigeskolen, – hvor pigerne havde opholdt sig indtil da, ved jeg ikke, for alene på mit klassetrin var der to drengeklasser, N og O. Men pigerne fik altså deres egen skole, og sikken ballade der kunne blive, hvis gårdlæreren så, at vi kom så meget som et skridt ind på den anden side af det ingenmandsland, de to bænkerader udgjorde.

1) Karen Ørnstrøm var vikar v. Odense skolevæsen i slutningen af tyverne.

I et skrift som dette kan vi ikke undgå at komme ind på et emne, som alle gamle elever snakker om, – nemlig disciplinen.

På dette område er der unægtelig sket en »liberalisering« i forhold til de oplevelser, »vi gamle« kan se tilbage på. Hvem husker ikke et par af lærernes specielle afstraffelsesmetoder, f.eks. et slag af »bedstemor med slav«, et rap over fingrene eller at blive løftet i sidehårene for at få en lussing på vejen ned. Selv havde jeg foretrukket dette, fremfor at sidde efter, til jeg havde lært »Der står et slot i vesterled« udenad.

Anderledes demokratiske spilleregler gjorde sig gældende, når der opstod uoverensstemmelser eleverne imellem. Når noget sådant var tilfældet, kunne der naturligvis ikke komme en afgørelse på det i frikvarteret, og så gik det som en løbeild, at de to kamphaner var blevet enige om at afgøre deres mellemværende med et – »skal vi slås kl. 2« – og det foregik altid med deres respektive venner som tilskuere på græsarealet mellem skolen og børnehjemmet.

Vores klasselærer, Marius Jacobsen, der var ny på skolen, ønskede en større samklang mellem hjem og skole, og med indførelse af såvel forældremøder som en efter datidens forhold utraditionel undervisning, finder jeg, at det var en opgave, han løste på en særdeles fin måde.

Noget af det, vi elever var særlig interesserede i, var, når lærebogens teori skulle omsættes i praksis, som når vi skulle over i Åløggeskoven for at studere flora, lede efter uglegylp o.s.v., ligesom udfyldelse af officielle blanketter, udformning af ansøgning, biblioteksbesøg og samfundsindsigt var noget, der fangede os.

Sjovest var dog nok de fysiske aktiviteter, såsom gymnastik og fodbold. I gymnastik havde vi lange gennemgående øvelser, såvel i redskaber som fritstående og spring. Nogle af de dygtigste kunne endda tjene en krone, eller var det to, ved at gå gymnastiksalen rundt på hænder, men også vi mere gumpetunge opnåede en belønning, når vi kunne tage turen på tværs. Efterhånden blev der oparbejdet et så godt hold, at der kunne afholdes opvisning med forældre som tilskuere.

Også på fodboldbanen blev Bolbro Skole en alvorlig trussel mod de hidtil dominerende i skolerens pokalturnering. For første gang nogen sinde nåede vi frem til en finale, og den fandt sted på OB's bane i Munke Mose. Modstanderen var »Muler-

På en kanon i Sønderborg slotsgård. Eigil længst til højre.

ne«, og selvom vi havde en fin målmand i Arne »englænder« og bakkede de øvrige op af vores lingers fulde kraft, blev vi mulet – men de var også meget større end os.

Om sommeren havde vi også den årlige udflugt til Nyborg Strand. Imponerende så det ud, når skolens 5–600 elever med fane i spidsen marcherede den lange vej ind til banegården, hvor et ekstratog holdt parat – til os. Et aldrig svigtende indslag på denne tur fik vi, når vi passerede en af stationsbyerne, og der lød et taktfast »lange Skov« i relation til en af vores lærere. Fra denne tur husker jeg også, at mor altid kom rabarberblade om vores madpakke, hvad der var med til at holde den frisk.

Den største oplevelse i hele skoletiden var dog, da vores klasse i 1933 skulle på en 4-dages tur til Sønderjylland. Nok havde vores klasselærer mange forbindelser i denne landsdel, men hvordan han var i stand til at arrangere en sådan tur for fire kroner (eller var det fire kroner om dagen?) pr. deltager, får stå hen i det uvisse. Ét er dog sikkert: vi havde alle 31 råd til at komme med.

Nu havde jeg aldrig kørt med toget mod Jylland, så da vi kom til Strib for at blive sejlet over på den anden side, fik vi vores første oplevelse, nemlig da vi så en af de enorme sænkekasser til den »gamle« Lillebæltsbro blive bugseret på plads.

Fra Snoghøj fortsatte vi så til Fredericia, hvor vi skulle skifte til et sydgående tog. At vi nu var i Jylland, fremgik tydeligt af, at køerne var brogede og ikke nær så kønne som vores de røde.

Vi fortsatte med toget ned til Sønderborg, hvor vi var indkvarteret privat. Udflugtsmålene her var først og fremmest Sønderborg slot, Dybbøl Mølle og skanserne. En ting, der allerede på det tidspunkt virkede foruroligende, var, da vi i havnen så et skib med hagekorsflaget, for noget havde vi jo som tolvårige suget til os fra avisernes spalter.

Fra Sønderborg fortsatte vi til Tønder med afstikkere til Løgumkloster og grænsen, hvor vi næsten ikke turde sætte benet på den tyske side af frygt for ikke at komme med hjem igen. Højer sluse blev også besøgt, og under leg på dæmningen var Oluf så uheldig at trille ned i en stor komokke. – Det syntes vi godt nok var synd, både for ham og skjorten.

Jo, det var en tur, vi ikke glemmer.

Efter at have gået »til præst« hos pastor Boserup i Ansgar kirke, hvorunder Bolbro hørte, blev vi konfirmeret og dermed sendt ud i et samfund, der spredte os for alle vinde.

Møder jeg en af mine gamle klassekammerater fra O, kan vi hurtigt blive enige om, at tiden på Bolbro skole er en periode, vi med glæde ser tilbage på.

Eigil Justesen,
elev på Bolbro skole 1928–35.

NÅR JEG TÆNKER TILBAGE

Efter at have været lærer ved Tønder statsseminariums øvelsesskole i 10 år fik jeg i 1930 ansættelse ved Odense skolevæsen og skulle gøre tjeneste ved Bolbro skole, men på grundlag af adskillige kollegers udtalelser og ansigtsudtryk fik jeg nærmest det indtryk, at det vist ikke var den helt store lykke. Bolbro blev åbenbart betragtet som liggende uden for lov og ret. Det var derfor ikke uden spænding, jeg i slutningen af sommerferien ringede på døren til børnehjemmet for at hilse på forstander Palstrøm, som samtidig var leder af skolen.

Mødet med denne hjertevarme og pædagogiske personlighed gjorde det klart for mig, at selv om Bolbro blev betragtet som et ørkenområde, fandtes der i hvert fald også en oase. Det sørgede han for, så mine tanker om hurtigst muligt at søge bort blev opgivet. I stedet blev det til 21 år, som jeg tænker tilbage på med glæde og taknemmelighed.

I trediverne var det endnu almindeligt i Odense og dermed også på Bolbro skole at oprette rene drenge- og pigeklasser. Grænsen gik midt igennem skolegården, og vé den knægt, der forsøgte at snige sig ind på det forbudte område. Var han heldig, blev han vist tilbage med et skarpt blik og en ikke mindre skarp bemærkning, men det kunne også ske, der blev anvendt slående argumenter.

I mine tidligere lærerår havde jeg kun arbejdet med blandede klasser, så jeg fandt ordningen temmelig antikveret og unaturlig, men jeg måtte jo enten skik følge eller land fly. Jeg valgte at blive. Når det er sagt, må jeg også sige, at arbejdet med disse drenge blev en oplevelse for mig både i klasseværelset, i gymnastiksalen og på sportspladsen. Det var ikke en flok ømskinede knægte, man skulle omgås, men de tog de knubs og skrammer, de kunne blive udsat for, uden at »pive«. Skulle jeg bruge nogen til at hjælpe mig i en ukrudtsfyldt skolehave eller andet ubehageligt arbejde, behøvede jeg aldrig at frygte for, at der ikke var nogen, der ville melde sig.

I denne periode var en af de helt store begivenheder den årlige udflugt til Nyborg. Tidligt om morgenen stillede børnene i skolegården medbringende en stor madpakke og den helt uundværlige røde sodavand, og lidt efter marcherede hele styrken af sted. Forrest gik skoleinspektøren sammen med et par lejede musikanter, der skulle sætte stemningen i vejret. Ved ankomsten til stationen entrede vi et langt ekstratog, vinduerne blev rullet ned, og hurraråbene begyndte at runge. Alt, hvad

der bevægede sig, fik en hilsen med på vejen fra en flok glade børn. Da vi holdt ved Langeskov station, ændredes råbene. Nu lød det kraftigt og taktfast: Lange – Skov! Lange – Skov! Antagelig til ære for den tids berømmelige gårdlærer og jæger, Harald Skov, som i jagttiden gang på gang løftede sin stok op i luften og brugte den som sigteredskab mod en eller anden tænkt flyvende and. Ingen tvivl om, hvor hans tanker og længsler var i dette øjeblik.

Børnene fik dog også tid til at se lidt nærmere på madpakkerne. Jeg ved ikke, om marchturen til stationen havde brugt for mange af deres kræfter, men der var i hvert fald adskillige elever, der havde fortæret hele herligheden, inden vi rullede ind på Nyborg station. Resten af dagen gik med at soppe, lege ved stranden, samle mærkelige sten og ikke mindst: finde et ishus.

De fem besættelsesår satte i højeste grad sit præg på skolens daglige liv. Aldrig glemmer jeg hin april-morgen, da hagekorsmærkede fly flængede luften over mit hoved og fyldte mit sind med angst, men lykkeligvis fik jeg også en anden oplevelse, som end ikke årenes brogede mangfoldighed af glæder og sorger har formået at slette ud.

Jeg stod i min 7. klasse med over tredive store drenge. Som det var skik dengang, startede dagen med morgenbøn og sang. Den morgen glemte drengene, at deres stemmer var i overgang, for de sang med på salmen af karsken bælg, og de var også med, da vi i morgenbønnen bad for Danmark. Kun sjældent har jeg oplevet en så intens medleven i en fællesbøn som ved denne lejlighed.

Som afslutning havde jeg valgt en salme, der var i pagt med min sindstilstand, men da skete det usædvanlige, at en dreng afbrød mig og sagde: »Må vi ikke hellere synge: Vor Gud, han er så fast en borg?« Selvfølgelig gjorde vi det, og igen blev der sunget. Jeg var den eneste, der ikke var med i koret, Oplevelsen var simpelthen for stærk. Der stod jeg – deres lærer – med hjertet fuldt af uro, tvivl og angst, mens mine drenge sang om en Gud, der ikke lader sig rokke, om end verden står i brand. I disse minutter tændtes i mit sind trods mørket, der omgav mig, et håb for Danmarks fremtid.

Det var en vanskelig periode at styre en skole i, men vi havde i skoleinspektør J.P. Frederiksen en leder, der med klogskab og myndighed holdt trådene i sin hånd, og som med sit reelle væsen og sin retlinede tankegang skabte en atmosfære af tryghed, der hjalp os igennem de onde år.

Bolbro skoles hold i skolernes pokalturnering, ca. 1935.

Bolbro skoles lærerhold, fra slutningen af fyrrerne.

Bolbro Skoles Lejrskole paa Fanø.

(Ved Lærer M. Jacobsen.)

Ved stor Velvilje fra Skolemyndighedernes Side blev der givet Tilladelse til, at en 5. Drengeklasse fra Bolbro Skole maatte tage paa Lejrskole i F. D. F.s Sommerlejr „Vagtbjerg“ paa Fanø i Tiden fra 13.—20. Juni 1938.

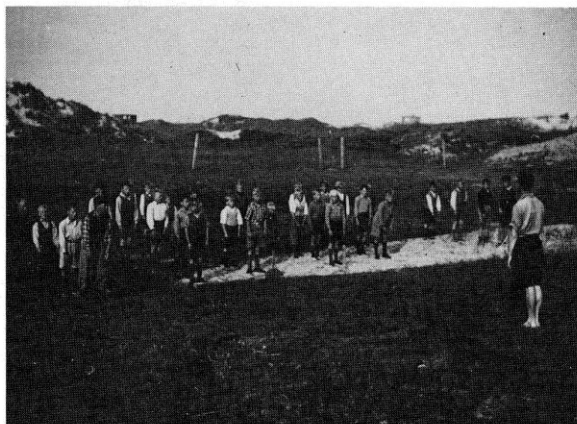
For at Udbyttet af en saadan Lejr skal blive tilfredsstillende, kræves der et stort Forarbejde i Klassen; men da det endvidere drejer sig om Drengene, der kun er i 11—12 Aars Alderen, bliver det ogsaa nødvendigt at foretage visse Afvigelser fra det Program, der almindeligvis benyttes i Lejrskoler, hvor Drengene som Regel er ældre. Der er ingen Tvivl om, at ældre Drengene vil faa noget større Udbytte af Lejrskolen; men Læreren faar ved det lange Samvær med Drengene et saa godt Kendskab til den enkelte Elev, at det er en stor Vinding for Arbejdet i Klassen i de følgende Aar.

Vagtbjerg.

Planen:

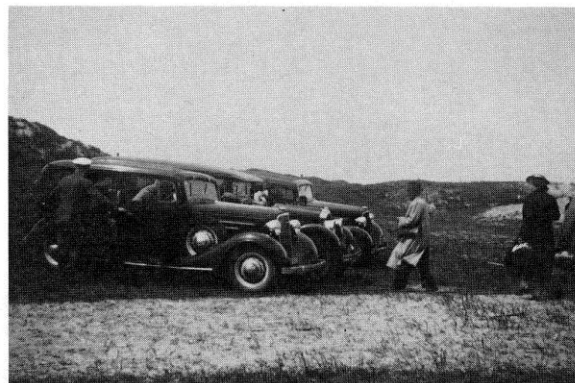
- Kl. 7: Morgengymnastik, Toilette, Ordning af Køjer og Sovesal.
- 8: Flaget blev sat. Derefter Morgenmad.
- 9: De forskellige Hold arbejdede med Maalinger, Klimaagttagelser o. lign.
- 10: Ekskursioner.
- 11: Badning.
- 12: Middag.
- 14: Behandling af det indsamlede Materiale.
- 15: Kaffe.

Morgengymnastik.

— 15,30—18:

- Tirsdag: Tur til Rindby Redningsstation med Foredrag af Formanden for Stationen.
- Onsdag: Besøg af Skolekommissionen og Forberedelser til Festen om Aftenen.
- Torsdag: Travetur langs Havet til Plantagen og hjem gennem Klitterne i stærk Storm.
- Fredag: Tur til Nordby med Besøg paa Museet og i Kirken.
- Lørdag: Tur til Esbjerg, saa de forskellige Havne, Auktionshallen og var om Bord i en Englandsdamper, medens den ladede Landbrugsprodukter.
- Søndag: Idrætsstævne.

Udflugtsbilerne.

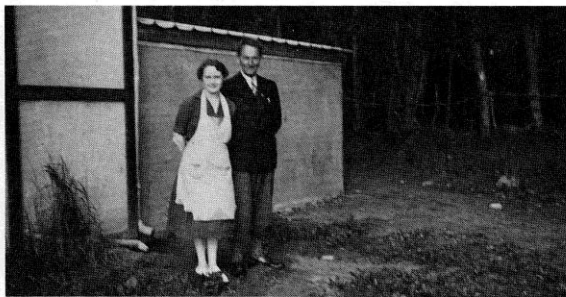
Valdemarsdag.

- Kl. 18: Aftensmad.
- 19: Fodbold, Haandbold, Idræt o. lign.
- 20: Flaget blev taget.
- 20: Sammenkomst omkring Pejsten. Samtalen drejede sig her om det, der var set og oplevet i Dagens Løb.
- Mandag: Velkomstaften.
- Tirsdag: Strandinger ved Vesterhavet.
- Onsdag: Danmarks Aften (Valdemarsdag).
- Torsdag: Hvad Vesterhavet fortæller.
- Fredag: Den vestjyske Fiskerbefolkning.
- Lørdag: Esbjerg som Danmarks Port mod Vest.
- Søndag: Farvel-Aften.
- 21,30 til Køjs.

Til Lejrens Afholdelse havde Odense Byraad bevilget et Tilskud paa 550 Kr., og Udgifterne ved denne beløb sig til 540 Kr.

Et par gange mærkede vi for alvor krigens iskolde skygge glide hen over os. Den ene gang var under et lejrskoleophold på Als. Vi forsøgte jo så vidt muligt at give børnene en nogenlunde normal skolegang, og hertil hørte også, at de ældste elever fik mulighed for at opleve en lejrskole, – en idé, der var begyndt at tage form i årene før verdenskrigen. Forberedelserne var mange. Vi skulle selv klare indkøbene og stå for den daglige husholdning. Den voksne medhjælp blev rekrutteret blandt min familie. Ingen fandt det mærkeligt, at alle skulle udføre arbejdet vederlagsfrit. Sådan var tiderne og tankegangen dengang. Alt blev ordnet, og en morgen startede hele holdet på cykel til Fåborg, – vi skulle nemlig selv klare rejseudgifterne, så det gjaldt om at spare, hvor spares kunne. Vel ankommen fortsatte vi med færgen til Mommark, hvorfra der ikke var langt til den sommerlejr, vi havde lejet af Sønderborg FDF.

Alt tegnede lyst og godt, men efter et par dages forløb foretog RAF et natligt angreb på Flensborg med det resultat, at der udviklede sig et voldsomt luftslag, som også blev udkæmpet over vore hoveder. Det var simpelthen frygteligt. Flyvemaskiner styrtede brændende til jorden, og bomberne sprang, så lejren rystede i sin grundvold. Jeg beordrede alle børnene til at lægge sig under deres senge, og så kunne vi kun håbe på og bede om, at vi måtte undgå at blive ramt. Det var nogle angstfyldte timer, og jeg vedgår blankt, at jeg aldrig hverken før eller siden har været så bange. Jeg tænkte jo på de børn, vi havde ansvar for, men lykkeligvis kunne vi alle dybt taknemmelige møde morgenen, uden at der var sket os noget.

Fra lejrskolen på Als.

Den anden gang, skyggerne faldt ind over os, var under krigens slutning, da de tyske flygtninge skyllede ind over vort land. Odense gik heller ikke fri, og vi måtte rømme skolen, for at staklerne kunne få tag over hovedet. Synet af disse mennesker, der havde forladt hus og hjem i et desperat forsøg på at slippe bort fra krigens helvede, har brændt sig uudslætteligt fast i min erindring. Aldrig nogen sinde vil jeg kunne glemme de forskræmte børns øjne, men desværre er der stadig børn, der er med i de håbløses kor, som vandrer af sted på vor blodige jord.

Vore elever blev spredt for alle vinde. En del af dem kom ind på frk. Hørlücks skole. I dag fatter jeg ikke, hvordan det overhovedet har kunnet lade sig gøre og vel at mærke uden gnidninger af nogen art, men forklaringen er muligvis den, at vi alle var besjælede af den tanke, at vi skulle hjælpe hinanden – en herlig oplevelse midt i en ond og barsk verden.

På ét område blev mødet med Odense skolevæsen en skuffelse for mig. Fra min tid i Tønder, som var indledningen til min lærergerning, og hvor danskerne var i mindretal, blev det nærmest til en nødvendighed, at skole og hjem stod tæt sammen, hvis arbejdet blot i nogen grad skulle lykkes, så lærerne besøgte hjemmene, og forældrene mødte talrigt op på skolen, når der blev kaldt til forældremøder. Jeg fandt denne ordning meget værdifuld og berigende for begge parter.

I sin ungdommelige naivitet troede jeg, at den måde at drive skole på var normal praksis i den danske folkeskole, men da jeg i Odense forsøgte at praktisere den samme idé, blev jeg belært om noget andet. Hos flere kolleger kunne jeg mærke en ulyst, der nærmede sig skræk, til at komme for tæt på hjemmene, en indstilling, jeg overhovedet ikke kunne fatte, men at overbevise dem om noget andet, viste sig umuligt.

Nå, – der var ikke andet at gøre end at lægge de planer på hylden og så håbe på, at fremtiden ville give én ret. Helt opgive det, gjorde jeg dog ikke. Når en elev i min klasse havde været syg mere end en dag, aflagde jeg altid besøg i hjemmet. Ved et barns sygeleje er man altid velkommen. Det blev til mangan god samtale og var i hvert fald med til at knytte bånd mellem det hjem og skolen. Som regel nåede jeg rundt til samtlige elever i løbet af et år, og det smagte da altid lidt af forældrearbejde, men der skulle gå adskillige år, før man i Odense på dette område nåede frem til det stade, det har i dag.

Bortset fra denne oplevelse, hvor jeg måtte erfare, at en idé kan være forud for sin tid, blev de 21 år på Bolbro skole et rigt afsnit af mit liv, som jeg tænker tilbage på med glæde og taknemmelighed – ikke mindst, fordi der blev givet mig mulighed for at være sammen med eleverne uden for de faste skematimer: i skolehaven, i læsestuen, til frivillig aftengymnastik, på skolerejser og lejrskoler. Her føler jeg næsten trang til at bruge et af nutidens misbrugte og forslidte udtryk: Vi kom hinanden ved! – men det var faktisk det, jeg oplevede.

Forhenværende skoleinspektør ved Risingskolen
Marius Jacobsen.

Marius Jacobsen var ansat ved Bolbro skole 1930–51, fra 1947 som viceinspektør.

HOS BOLBRO-BISSERNE

Da jeg for knap 40 år siden fik besked på at overtage et sygevikariat på Bolbro skole, fik jeg mange medlidende ord med på vejen: Tænk, at jeg skulle ud til de slemme Bolbro-bisser! – Det var derfor med spænding, jeg den første dag asede op ad Bolbro bakke og indfandt mig på inspektør Frederiksens kontor. Han var, i hvert fald udadtil, en barsk herre, som personalet og børnene havde stor respekt for; men bag »Piraten«s facade fandt man efterhånden et pligtopfyldende og varmhjertet menneske, ikke uden en vis tør form for humor, som følgende episode viser:

En af lærerne var slem til at komme lidt for sent om morgenen, og Frederiksen stod da ofte med uret i hånden for at påtale en sådan pligtforsømmelse. Da læreren, efter at have lovet bod og bedring, igen kom for sent og bedyrede, at han var gået tidligt i seng for netop at kunne komme op til tiden, lød Frederiksens tørre bemærkning: »Ja, det hjælper jo ikke at gå tidligt i seng, hvis det er om morgenen man trænger til søvn«.

Ved ankomsten var jeg blevet gjort bekendt med, at den første-klasse, jeg skulle overtage, på tre måneder allerede havde haft fire vikarer, så det kunne jo tyde på, at Bolbro-børn virkelig var vanskelige. De var måske nok lidt i retning af uslebne diamanter, men utroligt tillidsfulde, så jeg faldt for dem med et brag og fandt mig så godt tilpas på skolen, at jeg blev der resten af min tid som lærer.

I begyndelsen var der kun tre bygninger: kontoret med sløjdsalen ovenpå og gymnastiksal nedenunder, »pigeskolen« og »drengeskolen«, det midterste af den nuværende lange bygning. Lærerværelset var et lille hummer på første sal i »pigeskolen«, men det blev mest brugt af lærerinderne, mens lærerne holdt til i »karlekammeret«, sangklassen, der nu er pædagogisk værksted. Der fandtes endnu et par lærerinder af den type, man i dag vel ville kalde »stramme tanter«, damer, der nok forstod at holde disciplin, og som nybegynder måtte man finde sin plads i hakkeordenen og ikke lægge sig ud med dem. Man kunne selvfølgelig fortrække til »karlekammeret«, men så måtte man kunne døje mosten, for lærerne forsøgte med skrappe bemærkninger at forjage den formastelige. Det var en samling vaskeægte mandschauvinister, omend ordet endnu ikke var kommet på mode.

Nu voksede skolen kolossalt, blev på et tidspunkt byens største, så det blev nødvendigt at bygge til, først udvidelse af »drengeskolen«, og dernæst »pigerne« gymnastiksal med ny sangsal ovenpå og

scene med omklædningsrum og scenekælder. Det var tider, da det var muligt at spille julekomedie for børn og forældre med realklassen, og det var ikke helt små opgaver, man tog sig på: Anna Sophie Hedvig, Charleys Tante, Spøgelsestoget, for blot at nævne nogle få.

Spøgelsestoget, 1955.

Der var selvfølgelig også ulemper ved, at skolen voksede ud over alle grænser. Dels betød det vandreklasser og sene eftermiddagstimer, men det blev også lidt af et kunststykke at komme uskadt over skolegården i frikvartererne. Vor daværende gårdinspektør, Dagmar Petersen, kaldet D.P. eller »Desse«, kom en dag ind på lærerværelset og klagede sin nød: »Det er snart umuligt at gå over gården uden at få et barn i maven.« Der var selvfølgelig også mange slagsmål i gården, som altid, når der er for lidt plads til at udfolde sig. En yndet sport var at lave et større opløb, så gårdlæreren skulle komme ilende til for i midten af klyngen at finde to tændstikker, de lå og »sloges«.

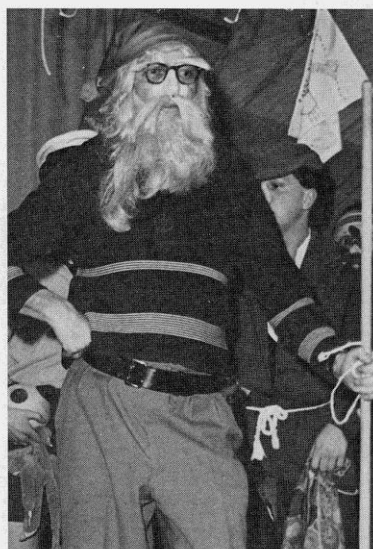
Men nye inspektører, nye tider, nye skikke. Spanskrøret forsvandt heldigvis, og også tavlekridtets betydning blev mindre. Nu går det løs med fotokopiering, video og EDB. Samtidig går børnetallet ned, så skolen må fejre 100-års jubilæum med truslen om nedlæggelse hængende over hovedet. Men måske kan man sige, at aldrig har så få kæmpet så indædt for at bevare det miljø, der for os, som har levet med i det, stadig står som det bedste i verden, i hvert fald på Stadionvej!

Bertha (Bette) Dam Schmidt
lærer ved Bolbro skole 1949–81.

FRA DE GLADE TRESSERE

Bro-Hansen.

Knud Schwaner.

Ove Rünitz-Larsen.

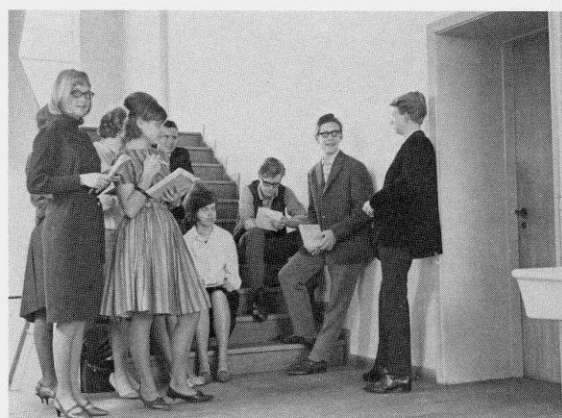
Med min hakke, min skovl og min spade.

Er det nu ikke lidt dristigt?

Man mødtes i Kongens Have og tog på udflugt i slutet trop.

Man tog sit pæneste tøj på, når man gik til eksamen.

LATINTIMEN eller MIKKELSEN IN MEMORIAM

ITALIA TERRA EST. Lige begyndt i 2. real. SARDINIA INSULA EST. Vil gerne om hundrede år være læge. UBI ES ? UBI SUM? Ser ud gennem vinduerne – det er lyst udenfor, og skolegården er næsten tom. Der står nogle forslåede jernmål i miniature, men ingen spillere. NON AD-SUM, ABSUM. At tænke sig: MIKKELSEN bestemmer, hvem der skal være læge og hvem der ikke skal. Alt er da så lyst udenfor, og om fire hundrede år, når timen er slut, kan jeg jo bare cykle hjem. Løsrives pludselig: ADESNE, SERVE ? ADSUM, DOMINE ! Latin er værre end stryknin. Selv om begge påvirker hjernen, gør latin ondt i længere tid. Det er kun sjovt for ordentlige piger. De behøver ikke have SUM, ERAM og FUERAM stående på små papirlapper, gemt bag pennalhus og i hæfter, for på befaling at kunne fremsige pluskvamperfektum, 3. person pluralis: FUERANT. De kan det bare. Og kan man matematik, er latin intet problem; den optræner bare ens logiske sans – fik man at vide; og troede det.

De piger har da aldrig været bedre til matematik end jeg. Det er da ikke særlig logisk.

Kæmper mig gennem analyseringen og bøjningen af verbet og slipper ud af løvens kløer og trækker mig forrevet og blufærdig tilbage, og mens de andre må svede angstens paranoide sved, kan man nu se frem til en immunitet resten af timen og kan i fred og ro tænke over skolen og tilværelsen.

Gik man bare i 4. klasse – hvor ville man være klog og kunne »benove« lærerne. Det er sværere nu – og navnlig i latin. Her »benover« intet. Her er kun bedrøvelse. I 7. klasse så vi film i kælderen om fugle og pindsvin, Og til jul en engelsk kriminalfilmovre i pigernes gymnastiksal. Her fik vi en ufrivillig pause, fordi en eller anden i et anfald af højintelligent udspekulerethed smed en stinkbombe. Hubert blev gal, men skiftede alligevel de næste 30 spoler, så vi fik filmen set færdig. Den handlede om nogle tyve, der lod, som om de var musikere, og vist nok om en flink gammel dame og en anden papegøje. Men kombinationen af, at jeg ikke er ret høj, og at jeg den dag havde glemt mine briller, gjorde, at jeg ikke fik så meget ud af filmen, selv om jeg da kunne noget engelsk.

Stakkels latinlærer, der igen i år må høre på så me-

get vrøvl. PYTHAGORAS har været hadet af alverdens børn i tusinde år – men de skulle bare have kendt MIKKELSEN. MIKKELSEN spiste sikkert stegte børn. Latinlæreren rister videre – man slipper ikke så let.

I biologi gik vi ture og samlede femfingrede blade og agern. Der lærte vi da også latin – måske uden at vide det. Nu er der ingen tvivl om, hvad der er latin, og hvad der ikke er latin – og lige nu er der for mig at se ikke noget som helst, der er god latin.

Jeg har købt en oversættelse til MIKKELSENS oratoriske spidsfindigheder. Da jeg købte den (for 14,95), var jeg bange for, at boghandleren skulle sladre til latinlæreren. Når jeg oversætter i timen, må jeg med vilje lave fejl for ikke at røbe forræderiet.

Latin er meget svært, bedyrer vi latinere de dødelige i klassen, der med åbne øjne og munde overværer vores demonstration af, på hvor mange måder »at være« kan udtrykkes. Jytte, Judith og Anette er autoriteterne udi latinen. De overgås kun af oraklet. Den heldige treenighed gennemskuer næsten alle MIKKELSENS tricks med at sætte verber i mystiske tider, som garanteret ingen romer ved sine fulde fem ville have brugt.

Gad nok vidst, om man skulle »springe«. Man kan gå fra 2. real over i gymnasiet. Men hvis man nu ikke er klog nok, så har man ingen realeksamen – og selvfølgelig ingen hue. Så kan man stå med håret i postkassen og fryse på sit dumme hoved.

Latinlæreren nikker bifaldende til en af pigerne, der netop har afdækket en af MIKKELSENS sne-dige verbumcamoufleringer.

Uden oversættelse havde jeg aldrig klaret den sætning.

Det kunne være sjovt, om latinens gådefuldhed pludselig forsvandt; men hvis det betyder, at jeg efter mit Heureka-udbrud skulle løbe nogen hjem fra skole og skrive latinske verber, er jeg det ærlig talt hellere foruden.

Vikartimer. Jeg husker en gang vi havde vikar – ikke rigtig vikar, for det var en lærer fra skolen –

hvor der blev læst historie under den betingelse, at alle tav. Det gik godt, indtil en pige, der hed Birthe, og som var god til skolehave, men elendig til at holde mund, hviskede et eller andet. Vikaren afbrød resolut højt-læsningen og ville ikke fortsætte, før synderen havde meldt sig. Alle forsøg på at slippe uden om afsløring affærdigedes med, at når blot den talende synder havde meldt sig, ville højt-læsningen blive genoptaget. Disse favorable vilkår kunne dog ikke lokke Birthe til bekendelse, men virkede tillokke på andre, der egentlig gerne ville høre historien til ende. Det blev Flemming, der meldte sig som gerningsmand – for en gangs skyld under falske forudsætninger. Så meget desto større blev hans overraskelse over straks at blive forvist fra klassen, så vi andre kunne lyde videre i fred.

Det var svært ikke at grine højt, når hans bedende, bedrøvede, men snydte hoved dukkede op bag den lydtætte klassesdørs runde glasrude for at se, om han dog ikke blev vinket ind igen – det blev han ikke.

Havde det været en latintime, tvivler jeg på, at man ville have set hans åsyn gennem dørens kooje.

Latintimen slutter, og vi strømmer ud i det klare solskin og nyder den trygge varme, som vel også CÆSAR og CICERO har nydt den, da de var små store mænd og endnu ikke havde tænkt på at kaste med terninger og skrive »Om pligterne«.

Peter Nielsen

elev på Bolbro skole 1967–75.

BOLBRO! DU HAR ALT...

Fra en eksamensstil:

For omkring 10 år siden flyttede vi til Bolbro. Boligen, vi flyttede ind i, var ikke særlig god, men der var et fantastisk godt miljø i kvarteret. Om sommeren legede næsten alle børnene sammen; vi lavede vejbaner over det meste af legepladsen, og vi havde det mægtig skægt.

Efter et års tid flyttede min mormor og morfar også til Bolbro, og det var skønt, for der er ikke noget så dejligt som at sidde sammen med dem og snakke om gamle dage.

Den første tid, jeg boede der, var der en lille biograf. Den hed Apollo. Der viste de to film for en tier, så vi var tit i biografen. Men den er desværre nedlagt. Der var også en bager; han var mægtig flink. Dengang vi boede der, fik vi altid gratis kage, når vi var nede at handle.

Der boede og bor stadigvæk mange forskellige typer mennesker i Bolbro. Dengang jeg boede der, gik vi fint i spand sammen. Selvfølgelig blev de gamle damer gale, når vi spillede fodbold foran deres vinduer. I dag kan jeg godt forstå dem, fordi der tit blev knust en rude. Men dengang syntes jeg, at de var nogle sure madammer.

Jeg synes, at der er mange gode muligheder for at udfolde sig i Bolbro. Der er både fodboldbaner, en skøjtehal, en bowlinghal og naturligvis det dejlige friluftsbad.

Det er også dejligt, at der ligger en skole i Bolbro. Jeg vil håbe, at den får lov til at blive liggende, selv om der er tale om at nedlægge den. Det ville være synd, for Bolbro skole er en vigtig del af Bolbro.

Det er ikke bare en skole, men også et sted, hvor både unge og gamle samles om deres fritidsforhold.

Et af problemerne i Bolbro er, at mange af boligene er små og i dårlig stand. Derfor flytter mange med børn væk. Der er dog sket visse forbedringer; men det er stadig væk ikke nok.

Der samarbejdes. Væveuge i 1980.

For nogle år siden flyttede vi også væk fra Bolbro. Vi fik en bedre og større lejlighed, men ikke det samme gode miljø.

Jeg tror ikke, der er mange steder i Odense, hvor der er et så godt miljø.

Lars Madsen,

elev på Bolbro skole 1974–84.

LÆRERRÅD – FORÆLDRERÅD – SKOLE- NÆVN

Skolens ældste lærerrådsprotokol stammer fra 1913; men først fra april 1934 har man et egentligt lærerråd med en valgt formand, og siden da har følgende været lærerrådsformænd:

- 1934 Andreas Clausen
- 1936 Anna Larsen
- 1937 W. Scott Hansen
- 1938 Bertha Nielsen
- 1940 Anna Larsen
- 1942 Harald Skov
- 1948 Poul Aagaard Pedersen
- 1954 Erik Worre
- 1963 Erik Schmidt
- 1965 Kristen Hermansen
- 1968 Poul Krarup Jørgensen
- 1971 Poul Erik Hubert
- 1978 Finn Hartvig

Det første forældreråd valgtes også i 1934. I 1950 afløses forældrerådene af skolenævn. Følgende har været formænd:

- 1934 Werner Rasmussen
- 1941 L. Andersen
- 1945 Daniel Hansen
- 1950 Hartman Christensen
- 1958 John Bohnsen
- 1962 Henning Kristensen
- 1970 Ove Harbo
- 1974 Emmy Foldager
- 1978 Anne Lise Knudsen
- 1979 Poul Wellejus
- 1982 Mogens Banke
- 1984 Svend Aage Sundstrøm

KLIP FRA PROTOKOLLER OG DAGBØGER

15/10 1887

Formanden har hos tømrer Rasmus Olsen bestilt to skoleborde til skolen i Bolbro, da de skolesøgende børns antal er tiltaget således, at der er mangel på pladser. (sogn.)

16/11 –89

Da lærerinden ved pogeskolen i Bolbro ikke har kendskab til gymnastik, indser distriktsbestyrelsen ikke, hvorledes cirkulærets forlangende kan opfyldes . . . (sogn.)

24/12 –92

Desuden vedtoges det at anskaffe en ny kulkasse til Bolbro skole på grund af, at den gamle var afslidt.
(sogn.)

18/12 –99

Det vedtoges at anskaffe en globus til Bolbro skole . . . iligemåde de manglende blækhus til Bolbro. (sogn.)

23/4 1910

konstitueredes hidtilværende lærer ved Nyborg kommunale skolevæsen, seminarist Hans Hansen Palstrøm . . . som viceskoleinspektør ved kommuneskolen i Bolbro og forstander for kommunens børnehjem sammesteds fra 1/5 1910 at regne. (åb.)

18/4 –18

afgik fast ansat lærerinde frk. Caroline Therese Christensen, der var en særdeles dygtig og energisk lærerinde, efter lang tids sygdom ved døden. (åb.)

1919–20

For Bolbro skoles vedkommende er tilbagegangen 4,2% af elevtallet. Tilbagegangen er en fortsættelse af forrige års tilbagegang, som androg 10,4% af elevtallet . . . (åb.)

1920–21

Kun Bolbro skole er vokset. Fremgangen, der er 22 elever, skyldes hovedsagelig optagelse af børn fra det nyoprettede børnehjem på Aaløkkegaarden. (åb.)

1922

Skoleinspektør Palstrøm foreslår, at man foretager sådanne ændringer ved pissoiret i Bolbro skole, at det kan benyttes uanset vindretningen.

1926–27

Af større vedligeholdelsesarbejder skal nævnes, at der i Bolbro skole er indrettet WC for lærerpersonalet. (åb.)

1932–33

Skolevæsenet har ved aftale med et mejeri fået etableret udsalg af mælk til skolebørnene i det største frikvarter. Mælken sælges i kappede flasker på 2 dl for en pris af 5 øre pr. flaske sødmælk og 3 øre pr. flaske kærnemælk. (åb.)

1935

Ved de skriftlige årsprøver, der afholdtes 8. og 9. marts, deltog Bolbro skole ikke, fordi skolen, da eksamen blev afholdt, var lukket (10 dg.) på grund af børnelammelse. (åb.)

29/3 –35

Bolbro skole afholdt for forældre og andre interesserede en festlig underholdning i skolens gymnastiksal. En af skolens lærere læste op, og desuden medvirkede skolens børnesangkor og nogle amatørmusikere. Hele indtægten gik til et grundfond, som senere skal anvendes ved køb af et klaver. (åb.)

10/1 –36

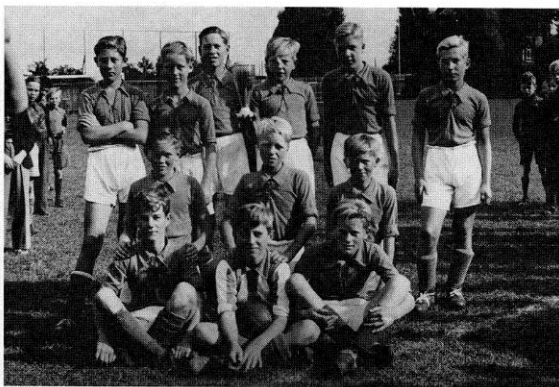
afholdtes i Bolbro skole en festlig sammenkomst med oplæsning og musik og sang af børnesangkorret. Hele indtægten anvendes til køb af et klaver. (åb.)

2/4 –36

Viceskoleinspektør L.C. Alkærsig, Bolbro skole, afgik ved døden. Budskabet om viceinspektørens død fremkaldte sorg først og fremmest i Bolbro, til hvis førende mænd han hørte gennem mange år, og hvis befolkning sikkert vil mindes ham med taknemmelighed for hans indsats i skolens tjeneste og for hans kommunale virke. (åb.)

24/7 –36

Overlærer ved Bolbro skole Hans Hansen Palstrøm afgik ved døden. Da overlærer Palstrøm døde, mistede skolen en af sine gode og trofaste tjenere. Fra sin ansættelse ved Odense skolevæsen den 1. maj 1910 til et års tid før sin død var overlæreren samtidig leder af Odense kommunes Børnehjem i Bolbro. Hans medarbejdere både ved dette hjem og i Bolbro skole vil enes om i ham at ære mindet om en mand, der forbandt stor dygtighed og grundighed med mildhed og inderlig godhed. (åb.)

1938–39

Skolernes pokalturnering blev i 1939 vundet af Bolbro, der slog Sct. Hans med 1 mål mod 0. (åb.)

13/9 –39

Man så og hørte skolens nyanskaffede radioapparat. (fo.råd)

1940

Man beså beskyttelsesrummene og drøftede en del spørgsmål. Overlæreren oplyste, at børnene i tilfælde af regn må søge ly i gangene, så længe læskurere er fyldt med tørv. (fo.råd)

19/11 –40

Kgl. skuespiller Henrik Malberg holdt oplæsning for 6.–8. kl. (åb.)

1940–41

Bolbro skole fik et gengiverapparat til smalfilm. (åb.)

1944

Fra 1. april er der oprettet en eksamensmellemskolerække ved Bolbro skole. (åb.)

20/6 1944

afholdtes om aftenen en fodboldkamp mellem lærere og elever. – Indtægten, kr. 100, gik til Norges hjælpen. (åb.)

1947

I begyndelsen af februar hævdede der sig røster for lukning af skolerne, så disses brændselsbeholdning kunne fordeles til de mange hjem, der stod uden brændsel. (åb.)

8/2–19/2 –47

2 varmestuer var åbnet i skolen og besøgtes gennemsnitlig af 35 børn daglig. (åb.)

5/3–1/4 –47

Kuldeferie. 5. kl. blev dog undervist 3 t. dgl. på Jernbanegades skole. (åb.)

1951–52

Bolbro skole har fået tilladelse til at benytte en del af dyrskuepladsen som sportsplads i de timer, hvor der ikke er tilstrækkelig plads på skolens egen boldbane. (åb.)

20/6 1952

Skellet mellem drenge- og pigegård bortfalder, mens der til gengæld afgrænses en småbørnsplads. (læ.råd)

18/4 –52

Formanden bad lærerrådsformanden overbringe lærerne en tak, fordi de havde villet ofre deres tid på konsultationsaftenerne. (nævn)

19/11 –53

. . . forespurgte om forholdsregler, når elever og lærere kommer for sent . . . – . . . sagde, at det fandt meget sjældent sted på Bolbro skole, at lærerne kom for sent . . . (nævn)

13/3 -54

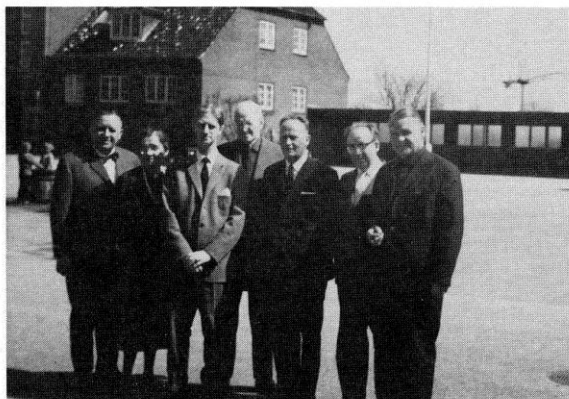
. . . spurgte, om man kunne kalde det ukollegialt at holde forældremøder med sin klasse. (læ.råd)

1957-58

Det er ikke forsvarligt at placere seminarier i Bolbro. (åb.)

29/10 -62

Forslag fra . . . om tilbygning til skolen. 6 normalklasser på cykelpladsen. (læ.råd)

1/5 -66

Besøg af fem 50 års jubilarer. (åb.)

September -66

deltog skolen i Børnehjælpsdagens vogntog. Vi forestillede FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY. (åb.)

18/11 -71

. . . var bange for, at fotokopimaskinen hurtigt vil blive ineffektiv, hvis den blev anbragt på det pædagogiske værksted. (læ.råd)

10/10 -72

. . . kunne nævne, at man i lærerrådet har tanker om et kontaktblad til forældrene, hvilket skolenævnet varmt kunne støtte. (nævn)

13/3 -73

Skolehavelærerne har haft nogle problemer med at komme i gang i år, idet nybyggeriet er blevet forsinket . . . Sagen er nu løst til alles tilfredshed. Vi får et stykke jord, så vi stadig kan tilbyde vore elever en skolehave. (nævn)

8/10 -73

. . . var forbavset over, at TV ikke skulle have sin plads i mediateket. (læ.råd)

10/10 -73

Det nye skolekøkken og metalsløjdløkkale blev vist frem. (nævn)

12/2 -74

. . . talte om sit kendskab til avisnotitsen om nedlæggelse af bl.a. Bolbro skole. (nævn)

24/10 -74

Tilbudet . . . om forældrematematik er blevet vel modtaget. Ikke mindre end 71 har meldt sig til. (nævn)

26/5 -75

På grund af klassesammenlægninger kan alle klasser få eget klasselokale. Det vil bl.a. betyde regelmæssige mødetider for 1. og 2. klasserne. (nævn)

19/8 -82

Man forsøger en mere kundevenlig formulering (på forældreindbydelser). (nævn)

25/11 -82

Forskellige bøger, bl.a. bogen ZAPPA er godkendt af skolenævnet. (nævn)

14/12 -84

Det er vedtaget, at klasserne fra 1985 skal have et rådighedsbeløb. (nævn)

14/5 -85

. . . orienterede om byrådsmødet, hvor det oprindeligt vedtagne forslag om, at Bolbro skole skal blive en et-sporet, syvklasset skole, blev vedtaget. (nævn)

11/6 -85

Ordensregler for »Cykelkæderen« (elevopholdsrum). Forslag fra elevrådet. Skolenævnet godkender med glæde elevrådets forslag. (nævn)

Klippene er hentet fra Odense skolevæsenes årsberetninger (åb.), Sognerådsprotokollen fra Sct. Knuds landsogn (sogn.), lærerrådsprotokoller (læ.råd), forældrerådsprotokoller (fo.råd) og skolenævnsprotokoller (nævn) fra Bolbro skole.

HILSENER TIL JUBILAREN

NIØGHALVFEMS GODE ÅR OG ET DÅRLIGT

En augustdag i 1953 gik jeg den spændende vej fra mit hjem på Middelfartvej til min første skoledag på Bolbro skole. Otte år senere tog jeg afsked med skolen, godt klædt på til at gå ud og møde tilværelsens udfordringer.

Dengang havde jeg ikke forestillet mig, at jeg 30 år efter skulle bruge al min kraft og politiske indflydelse på at kæmpe en indædt kamp for at bevare den skole, som for i tusindvis af børn har lagt grunden til en god tilværelse.

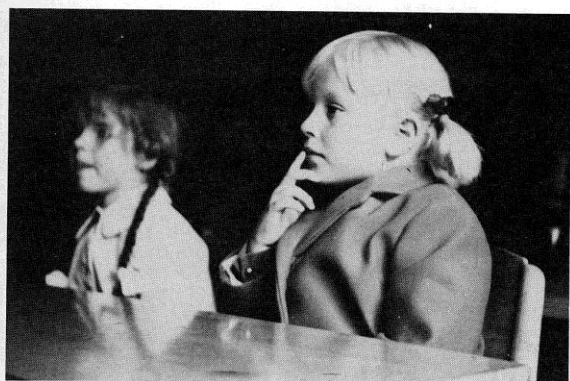
Bolbro skole har haft 99 år med udfordringer og et godt miljø for børn, forældre og lærere, og så kom jubilæumsåret 1985, hvor alt skulle fejres, men hvor byrådet også skulle tage stilling til skolens fremtid.

Byrådet kom med forslag om en total nedlæggelse. Bolbro sagde nej, så det kunne høres. Byrådet måtte ændre holdning. Byrådet blev overbevist om, at Bolbro skole fortsat skulle eksistere, men skolen blev ramt. Byrådsflertallet vedtog at beskære skolen til en forskole.

Bolbro skole har eksisteret i 100 år. Til lykke, og Bolbro skole skal også fejre 200 år.

Per Berga Rasmussen.

Per Berga Rasmussen har siden 1982 været byrådets repræsentant i skolenævnet ved Bolbro skole.

»Til lykke med dine unger!«

TIL LYKKE, BOLBRO!

Da jeg blev opfordret til at skrive til dette jubilæumsskrift, blev jeg naturligvis glad, men også lidt betænkelig, for hvad kunne jeg dog skrive til en skole, som fylder 100 år.

100 år er utrolig lang tid i vor moderne tidsalder, når man tænker på, hvor hurtigt udviklingen går både teknologisk men også samfundsmæssigt.

Siden jeg i 1970 kom til Odense, har jeg boet i Bolbro og har fulgt skolen først på afstand, men de sidste 4 år som medlem af skolenævnet. Det har altid været mit indtryk, at Bolbro skole havde en forældrereds, som måske ikke i det »daglige« til forældremøder og lignende var så »aktive«. Men når tiltag fra forskellig side truede skolens eksistens, så mødte man op og gav sin mening til kende. Det har været mig en stor glæde og en fantastisk oplevelse at stå i spidsen for en forældrereds med en så kraftig opbakning, som vi har oplevet de seneste par år.

Jeg vil håbe, at man de næste hundrede år vil huske, at Bolbro skole ikke uden grund er blevet 100 år.

Inden for skolens rammer står udviklingen så sandelig heller ikke stille. Den skole, som vi forældre møder, når vore børn begynder i. Det kræver meget den skole, vi selv startede i. Det kræver fornyelse, det kræver en ledelse som inspirerer til nye pædagogiske metoder, ikke kun faglige men også kulturelle, og som heller ikke taber vor historiske arv af sigte. Det kræver en lærerkreds, som har faglig dygtighed, men også en ægte varme og omsorg for børn i en frustreret verden.

Alt dette har du, BOLBRO SKOLE!

Jeg vil slutte med at ønske dig til lykke, til lykke med dit personale, til lykke med din forældrereds, men ikke mindst TIL LYKKE MED DINE UNGER!

Svend Aage Sundstrøm,
skolenævnetsformand.

BOLBRO SKOLE LEVER STADIG...

Efter at de storme, der har raset om skolen de sidste to år, har lagt sig, er der tid til at besinde sig på, hvad fremtiden vil bringe. Lykkeligvis er det oprindelige forslag om skolen ændret, og Odense byråd har besluttet, at Bolbro skole skal bestå, men dens omfang ændres i de kommende år, idet eleverne efter 7. klasse overføres til Højstrupskolen, og idet der hvert år kun indskrives én børnehaveklasse, en praksis, der er indledt allerede fra august 1985. Det medfører, at skolen om to år kun vil omfatte årgangene fra børnehaveklasse til og med 7. klasse og fra 1992 vil være étsporet på alle otte årgange, antagelig have under 200 elever og kun beskæftige $\frac{1}{3}$ af de hidtidige lærere.

Det er de snævre rammer, kommunalpolitikkerne har afstukket for Bolbro skoles udvikling.

Skolens opgave er nu på bedst mulig måde at fylde disse rammer ud med levende liv. Vi skulle have gode muligheder for at skabe ikke bare en lille, men en god skole. Naturligvis tidssvarende, men bevarende en respekt for de mangeårige traditioner for dygtigt og ansvarsbevidst undervisningsarbejde netop her på stedet – det, som rådmand Søren Møller i sin tale ved jubilæumsreceptionen den 7. januar betegede som »solid og god undervisning«.

Vi vil bevare skolens særpræg, vi vil stadig være os selv. Men ikke os selv nok.

Vi må være åbne og modtagelige for frugtbare tanker og ideer fra ind- og udland, og også fra andre kredse end folkeskolens egne.

Vi må også lægge vægt på at værne om den lille skoles verden som et trygt miljø, hvor barnet kan udvikle sin fantasi, sine følelser og sin lyst til at lære.

Endelig ser vi med glæde frem til stadig at være kvarterets skole i det nære forældresamarbejde, som vi kender nu, og som vi ved er blevet yderligere styrket under de sidste to års prøvelser.

Til gavn for bydelen Bolbro kan skolen fortsat være samlingsstedet som i snart 70 år på samme sted.

At andre funktioner vil få til huse i frigjorte lokaler side om side med folkeskolen, er kun naturligt.

Til en gammel skoles særpræg hører, at en hel del af vore elevers forældre selv har gået på skolen og deres forældre med. Når gamle elever kommer og

melder deres børn ind, føler vi på skolen det både som en tillidserklæring og en forpligtelse til at anstrenge os for at skabe gode betingelser for børnenes undervisning og opdragelse.

Og her tænkes udtrykkelig på alle børnene. Vi betragter alle elever som ligeværdige, uanset oprindelse, overbevisning og levevis, og ethvert barn som noget enestående, der kræver al vor opmærksomhed.

Forpligtede af og enige i folkeskolelovens høje formålsparagraf skal vi medvirke til at give hvert eneste barn en harmonisk, aktiv og oplevelsesrig barndom med mulighed for en optimal udnyttelse af evner og anlæg.

I forvisning om, at alle de lærere og børnehaveklasseledere, der i de kommende år vælger at arbejde på Bolbro skole, vil sætte deres kræfter ind på at realisere dette mål, og i håb om en stadig positiv interesseret støtte fra forældre og folkevalgte, vil jeg her i jubilæumsåret udtrykke ønsket:

LÆNGE LEVE BOLBRO SKOLE!

Bent Buhl-Petersen.

SELV OM MAN GODT KAN BLIVE LIDT TRÆT AF LÆRERNE

Hvis man sammenligner skolen for 100 år siden med skolen i dag, kan man godt se, at der er sket mange og store forandringer. Især i den seneste tid, hvor vi alle, elever, forældre og lærere, har råbt højt og kæmpet hårdt for at beholde skolen. Og det lykkedes for os, selv om skolen nu bliver 7-klasset.

I det store og hele er de fleste nok tilfredse med at gå på Bolbro skole. Også selv om man godt kan blive lidt træt af lærerne og lektierne ind imellem. Men vi, eleverne, har også noget at skulle have sagt. Vi har lov til at komme med ideer, forslag, kritik osv. – Desuden har vi jo også et elevråd (endda et, der er meget godt!)

Noget sker der jo også på Bolbro skole. Jubilæumsfester, sommerfester, revyer osv. – Og faktisk er det sjovt at være med til at lave en revy. Selv om vi, der var med i AV FOR SØREN . . . var lidt nervøse til premieren, og selv om vi klumrede lidt i det, sang falsk eller forkert, eller slet ikke kunne huske det, så må de, der så revyen, dog indrømme, at det var meget godt, ikk'?

*Annita Svane,
9. b, 1985.*

FRA JUBILÆUMSÅRET

Januar. Vi er stadig så mange, at vi kan danne kæde om skolen.

Brunsvigerskolen er blevet nedlagt, og børnehaveklassen har sikret sig det øverste af opgang H.

Gamle elever til reception.

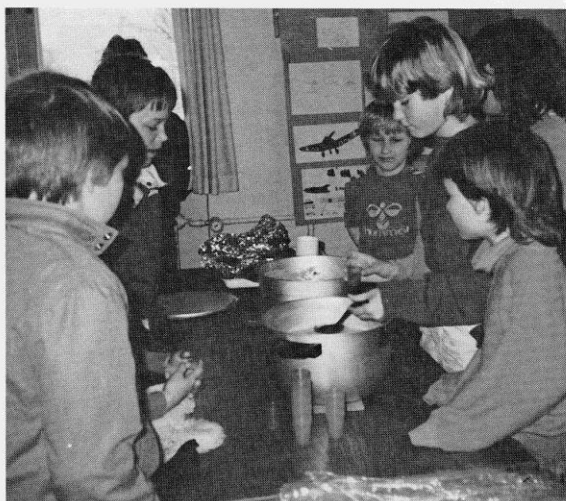
Februar. Bodil Rasmussen og 10. b klædt ud til fastelavnsoptoget.

Marts. Til eksamen med 50 års forsinkelse. 5. c har fået en ny pige i klassen.

April. Fra den gamle skolestue.

Der serveres smagsprøver fra tipoldemors køkken: sagesuppe i fluorbægre.

August. Fællesspisning før revyen »Av for Søren – nu er gode rådmænd dyre«.

»Bolbro, du fylder 100 år. Vi fejrer dig, så det forstår.«

»Vi har de børn, som vi vil ha', sa' siddende Buhl, den fromme.«
Mogens Banke, Hans Erik Mogensen og Jorri Søgaard.

»Her er nævn, og her er råd. Her er slaget, vi har slå'd.«
Mogens Banke med kor.

»Tænk, at det er noget særligt i et demokratisk land.«
Lone og Rikke.

FORTEGNELSE OVER TIDLIGERE FASTANSAT PERSONALE 1885–1985

Ansættelsesåret betegner almindeligvis fast ansættelse.

Som hovedregel er kun lærere, som har haft fast ansættelse ved skolen i min. 3 år, medtaget.

Forkortelser: vi. = viceinspektør, sk. = skoleinspektør, * = afgang ved døden.

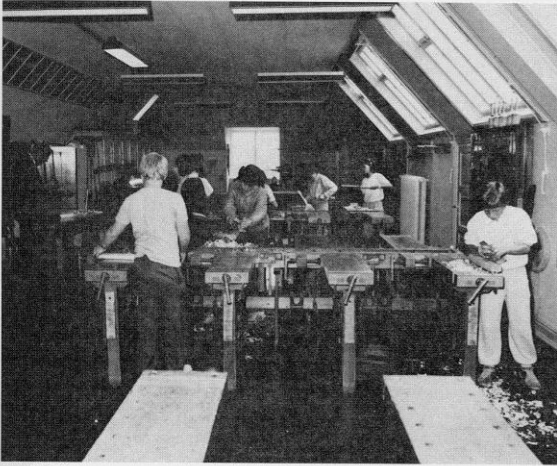
Lærerpersonalet:

Navn	Født	Ansæt	Afgang	
Karoline Therese Christensen	1859	1885	1918	*
Lars Christian Alkærsig	1875	1907	1936	* Vi. 1933
Ane Christophersen, f/Jespersen	1884	1908	1925	Værneskolen
Rasmine Jacobine Sørensen	1884	1909	1913	Klaregade
Hans Hansen Palstrøm	1868	1910	1936	* Sk.
Anna Cathrine Haller	1881	1911	1918	Giftemål
Harriet Poulsen	1884	1913	1952	
Andreas Clausen	1883	1914	1953	Vi. 1936
Oskar Koefoed	1883	1916	1921	Jernbanegade
Astrid Nielsen	1884	1916	1919	Mulerne
Agnes Marie Andersen	1889	1917	1920	Jernbanegade
Karen Thorvig	1886	1919	1922	Klaregade
Marie Tarp	1891	1921	1960	
Peter Walther	1891	1921	1933	Munkebjerg
Olga Petersen	1892	1921	1936	Giftemål
J. P. Krüger	1897	1922	1927	Vestre
Anna G. Larsen	1898	1925	1944	Munkebjerg
Peter Korsgaard	1887	1927	1955	
Dagmar Petersen	1894	1926	1964	
Thea Damgård Carlsen	1898	1927	1968	
Simon Vejleborg	1897	1928	1939	Munkebjerg
Harald Skov	1894	1929	1955	
Marius Jacobsen	1899	1930	1951	Rising, vi. 47
Aksel Friis Hjort	1902	1930	1935	Munkebjerg
Gudrun Jeppe Jensen	1900	1930	1936	
Hans K. Sandholdt	1903	1933	1940	Munkebjerg
Bertha K. Nielsen	1907	1933	1941	Munkebjerg
Walter Scott Hansen	1898	1935	1939	Korsløkke
N. A. Romose	1904	1936	1970	Vi. 1953
Karen Christiansen	1911	1936	1977	
Mathilde Mortensen	1909	1936	1949	Munkebjerg
J. P. Frederiksen	1892	1937	1961	Sk.
Arne Bytoft Rasmussen	1913	1940	1943	Munkebjerg
Karl August Pedersen	1907	1940	1975	
Poul Aagaard Pedersen	1913	1943	1982	Vi. 1955
Charly Nielsen	1913	1944	1949	*
Jørgen Hundahl	1916	1944	1981	
Johanne Esbjerg	1911	1944	1948	Vestre
Aage Christiansen Koch	1915	1946	1972	Rising
Erik Worre	1918	1947	1965	Munkebjerg
V. Nygaard Pedersen	1916	1946	1949	Vetterslev-Høm
Einar Knudsen	1918	1947	1958	Højstrup
Kirsten Plauborg	1920	1947	1952	Rising
Poul Thoesson	1918	1948	1978	
Bente Rünitz-Larsen	1921	1948	1978	*
Leif Andersen	1923	1948	1955	Kragsbjerg
Inge Christensen	1924	1948	1966	
Arne Jørgensen	1915	1948	1977	

Ove Rünitz-Larsen	1921	1948	1983	
Marie Grossmann, f/Jacobsen	1921	1948	1958	Højstrup
Bette Dam Hansen	1920	1949	1981	
Karen Vind-Knudsen	1910	1948	1954	Pigerealen
Grethe Fausum	1919	1949	1977	
Hans Henning Larsen	1920	1950	1976	
Aage Weel Krammer	1925	1950	1953	V. Skerninge
Inger Stahl Madsen, f/Vandam	1925	1950	1954	
Åse Petersen	1906	1952	1974	Vi.
Inger Jørgensen, f/Larsen	1927	1952	1960	
Signe Andersen, f/Mikaelsen	1927	1952	1956	Højstrup
Karen Pedersen	1923	1952	1955	Lyngby Taarbæk
Bent Andersen	1930	1953	1956	Højstrup
Jørn Steensig	1924	1953	1967	Provstegaard
Poul Aage Andersen	1925	1954	1959	Fredericia Sk.
J. W. Holzkämper	1918	1954	1974	Abildgaard
Hans Aage Rasmussen	1928	1954	1966	*
Else Andersen	1929	1954	1958	
Kristen Hermansen	1928	1955	1969	Rising
Kamma Sørensen	1931	1955	1963	
P. Krarup Jørgensen	1930	1956	1977	Lumby
Annelise Feilberg	1926	1956	1959	Bregninge Sk.
Ellen Christensen	1927	1956	1965	Ballerup
Anna M. Larsen	1930	1958	1967	
Bodil Westergaard	1924	1958	1962	Frøslev Sk.
Henni Smith-Hansen	1933	1959	1963	Dalum
Erik Schmidt	1914	1961	1981	
Dora Haugaard	1936	1961	1969	Harløse
Ellis Holmberg	1937	1961	1985	Højstrup
Knud Schwaner	1909	1961	1978	Sk.
Ketty Friberg	1936	1963	1969	
Karl Johan Jørgensen	1937	1965	1985	Højstrup
Hanne Lassen P.	1939	1965	1971	Rasmus Rask
Gunnar Clausen	1941	1966	1968	Provstegaard
Lis Carlsen, f/Andersen	1942	1967	1971	Pårup
Ib Thyregod	1942	1967	1984	Provstegaard
Torben Christensen	1941	1968	1972	Rosengaard
Anders Dahl	1938	1968	1971	Nyboder Sk.
Jørgen Risager	1938	1968		
Merete Frederiksen	1943	1968	1972	Vejle
Inge Holzkämper, f/Jensen	1938	1969	1972	Næsby
Inge Holme Nielsen	1945	1969	1975	Amager
Edda Schlanbusch	1943	1969	1984	Orlov
Tove Schütt	1943	1969	1974	Abildgaard
Poul Weppler	1944	1969	1972	Dalum
Randi König	1947	1971		
Niels B. Rolander	1942	1972	1985	Højstrup
G. M. Søs Christiansen	1945	1974	1980	Bellinge
Birgit Kirk Knudsen	1936	1979	1985	Provstegaard

Skolebetjente:

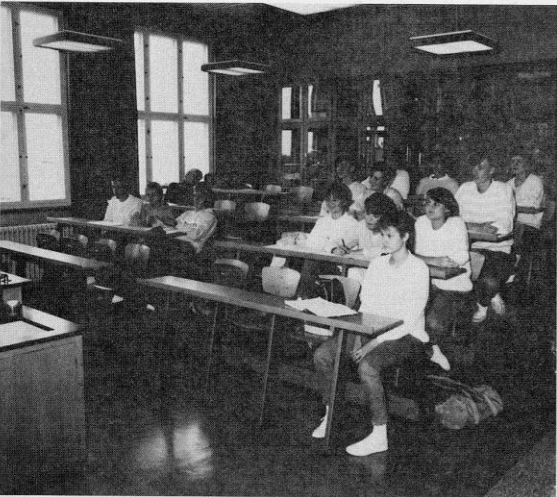
E. M. Andersen	1919
Svend Aage Larsen	1953
Axel Christensen	1970

Sløjd.

Musik.

Fysik.

Hjemkundskab.

På lærerværelset.

På skolebiblioteket.

SKOLENÆVNET:

Svend Aage Sundstrøm, formand
Mogens Banke, næstformand
Hanne Larsen
Hanne Syrak Nielsen
Kristian Pedersen
Per Berga Rasmussen, byrådets repræsentant

NUVÆRENDE PERSONALE:

Lærerpersonalet:

Ebba Abildgaard
H. G. Andersen
Anne Blæsbjerg
J. C. Bro-Hansen
Bent Buhl-Petersen
Poul Busk
Birte Bødker
Inge Friberg
Arne Glanov
Connie Hansen
Jørgen Hansen

Finn Hartvig
Ulla Hellesen
Else Hellesø
Poul Erik Hubert
Helge Høirup
Finn Jensen
Ib Jensen
Karen Juhl
Ulla Kristensen
Peter Larsen
Jane Lucas

Hans Erik Mogensen
Rie Nielsen
Karen Overby
Bodil Rasmussen
Jens Chr. Staun
Jorri Søgaard
Ejler Sørensen
Kirsten Thyregod
Anette Strøm Thysen
Inger Vestergaard
Tove Tut Vædele

Rengøringsassistenter:

Anni Andersen
Edel Andersen
Helly Andersen
Jytte Dencher
Jytte Hansen

Ketty Hansen
Grethe Hermansen
Ruth Jensen
Annelise Madsen
Inge Madsen

Randi Mortensen
Tove Nielsen
Else Rasmussen
Gerda Rasmussen
Grethe Rasmussen
Karen Sørensen

Skolebetjente:

Erik Rasmussen
Arne Hemmingsen
Skolesekretær:
Britta Fløystrup
Skolelæge:
Else Winther

Skolesygeplejerske:

Karen Wendelboe
Tale- og hørepæd.:
Ib Thyregod
Skolepsykolog:
Ulla Kristensen

Tandlæge:

Bente Jacobsen
Klinikassistenter:
Birgit Madsen
Irene Schmidt
klinisk psykolog
Jørgen Hvildsted

Økonomisk støtte til udgivelsen af dette jubilæumsskrift er ydet af Odense kommunale Skolevæsen samt de lokale afdelinger af Bikuben, Handelsbanken og Provinsbanken. Endvidere er der modtaget støtte fra Albanibryggerierne. For dette og for alle de mange gaver, skolen har modtaget i anledning af 100 års jubilæet, bringer vi en varm tak.

BOLBRO SKOLE

Edel Andersen, Ruth Jensen, Tove Nielsen, Ejler Sørensen, Peter Larsen, J. Chr. Staun, Poul Erik Hubert, Poul Busk, Anne Blæsbjerg, Helly Andersen, Jytte Dencher, Jytte Hansen, Else Rasmussen, Else Hellesøe, Jørgen Hansen, Ib Jensen, Tut Vædele, Jorri Søgaard, Gurli Rosenlund, Connie Hansen, Hans Erik Mogensen, Anni Andersen, Karen Sørensen, Grethe Hermansen, Kirsten Thyregod, Birte Bødker, Jane Lucas, Karen Overby, Inge Friborg, Karen Juhl, Ulla Hellesen, Annelise Madsen, Gerda Rasmussen, Pia Larsen, Sonja Schielstrup, Irene Schmidt, Birgit Madsen, Bente Jacobsen, Bent Buhl-Petersen, Erik Rasmussen, Finn Hartvig, J. Chr. Bro-Hansen, Rie Nielsen, Arne Glanov.

– og en hel del af børnene

Dette jubilæumsskrift skulle efter den oprindelige plan have set dagens lys i januar 1985. Der skete imidlertid det, at mødet med et andet skrift, et digert værk i trist, gråt bind, med titlen »§ 35 PLANLÆGNING FOR FOLKESKOLEN OG UNGDOMSSKOLEN 1984–1995«, aldeles betog redaktionen lysten til at gå i gang med at forberede et skrift af et mere muntert indhold. Vi læste: Det foreslås, at Bolbro skole nedlægges som folkeskole med virkning fra skoleåret 1985/86

Nu gik det som bekendt sådan, at den dødsdømte alligevel fik lov at leve videre, og der skal derfor ved denne lejlighed lyde en varm tak til alle dem, der er skyld i, at vi i dag overhovedet har en skole at fejre jubilæum for.

Under parolen BOLBRO SKOLE LEVER STADIG, HAR DET GODT OG FYLDER NU 100 ÅR indledtes skolens jubilæumsfestligheder i januar. Det er vort håb, at nærværende skrift må være med til at tegne et billede af Bolbro skole som en skole med en lang historie, med gamle bygninger og mange traditioner, men også som en skole, der inden for de gamle rammer stadig lever og har det godt.

På redaktionens vegne takker jeg alle, der ved at stille billedmateriale og arbejdskraft til rådighed har medvirket til, at dette jubilæumsskrift kunne blive til virkelighed.

Inge Friborg

Kilder: Provstiarkivet (Korrespondance 1865–1905 samt Forskellige sager vedrørende skolevæsenet 1856–1901), Forhandlingsprotokol for Sct. Knuds landsogn, Protokollen: Skrivelser til og fra Skoleinspektøren (direktøren), Odense byråds forhandlingsprotokoller, forældreråds- og skolenævnsprotokoller, lærerrådsprotokoller, Odense skolevæsenes årsberetninger samt Odense Lærerblad, oktober 1956.

